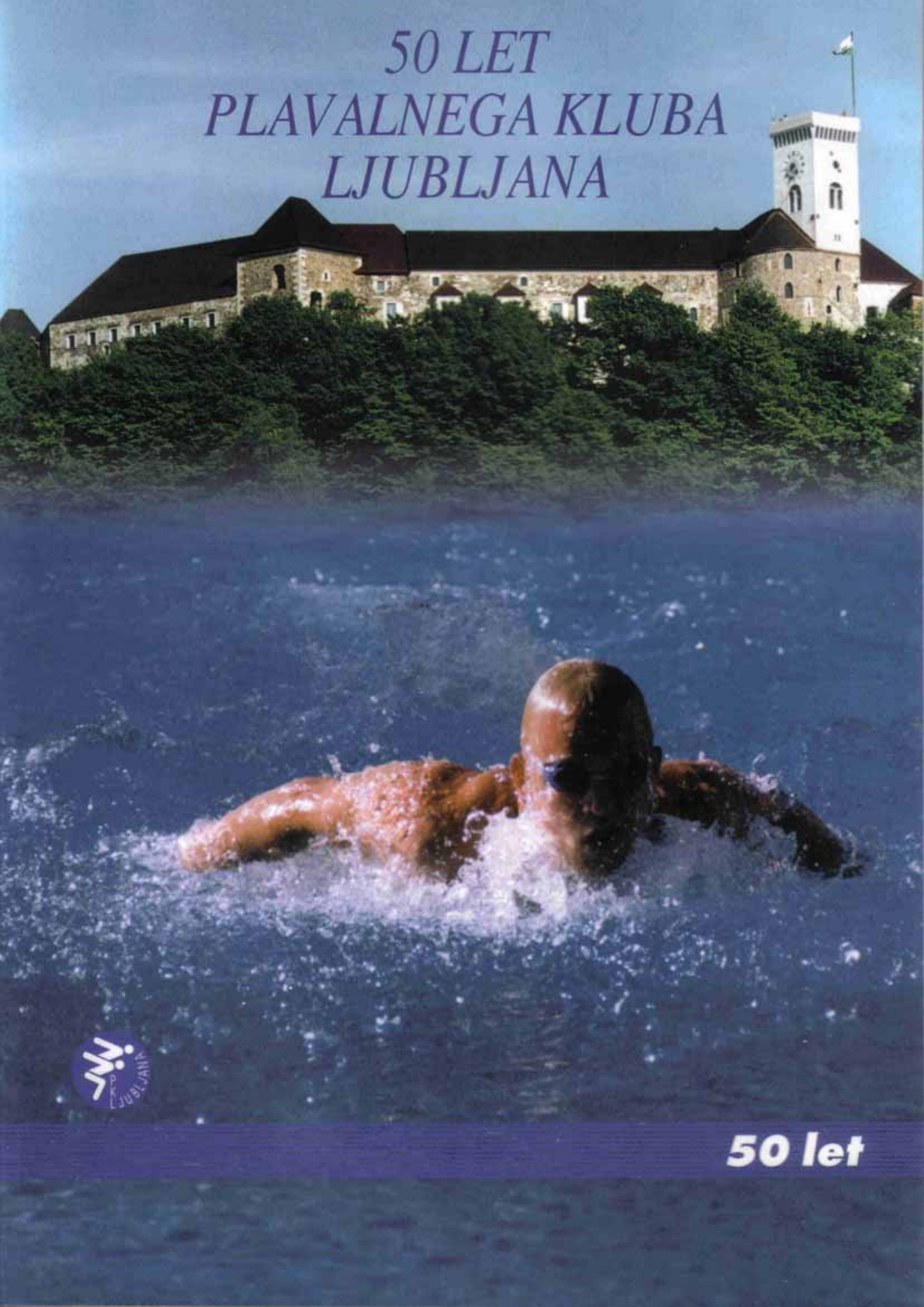


*50 LET
PLAVALNEGA KLUBA
LJUBLJANA*



50 let



1948 - 1998

*50 LET
PLAVALNEGA
KLUBA
LJUBLJANA*

Zbornik ob 50-letnici Plavalnega kluba Ljubljana

Izdal in založil:

Plavalni klub Ljubljana

Predstavnik:

Tomo Dereani

Uredniški odbor za pripravo zbornika:

Milojka Burkeljca

Vlado Čermak

Erik Krisch

Mira Turk Škraba

Lucijan Velikonja

Mojca Lenassi Velikonja

Marjana Vrhovšek

Likovno tehnični urednik:

Lucijan Velikonja

Tisk:

DELO Tiskarna

Ljubljana 1998

SKT 50
gradimo novo tisočletje



VSE TEČE - OBLETNICE IN JUBILEJI SO SAMO TRENUTKI V TOKU ČASA

Petdeset let za posameznika ni malo, običajno pomeni več kot polovico njegovega življenja.

Petdeset let v zgodovinskem smislu ni veliko, saj je to le pol stoletja, če zgodovinske dogodke časovno razvrščamo po njih.

Petdeset let Plavalnega kluba Ljubljana pomeni vsem, ki smo z njim kakorkoli povezani, veliko. V ta leta so upete cele generacije športnikov in njihovih družin. Prijateljstva, za katera se skoraj ne moreš spomniti, kje so se porodila, izvirajo iz srečanj pred kopališkimi garderobami, ko so starši čakali otroke po treningih. Deček, ki je pred pol stoletja prvič zaplaval, je danes dedek, ki svojim unukom pripoveduje skoraj neverjetne reči o tem, kako je bila Kolesija takrat, ko je bil on mlad, leseno kopališče. Gospa, ki danes kot sodnica deli pravico na sodišču, je svoji odrasli hčeri večkrat pove, kakšne kopalke si je "izdelala" iz očetove majice za plavalno tekmovanje. Pa kako so se s kolesi peljali v Rovinj na priprave. Taborjenje. Medsebojno druženje otrok, staršev. Mladost je lepota in zdravje.

Šport je trdo in vztrajno delo. Uspehi niso naključja in ne prihajajo sami od sebe. Mladi, ki so se kalili s športom, so uspešni tudi kot dijaki, študentje, delavci. Znajo zmagovati. Znajo prenašati neuspehe, ki jih prinaša življenje. Cenijo tovarištvo, vedo, koliko zmore usak sam in koliko sme pričakovati od zunaj.

Tudi to je poslanstvo, ki ga že pol stoletja opravlja Plavalni klub Ljubljana.

Mira Turk Škraba

DOBITNIKI SPOMINSKIH PRIZNANJ ZA VRHUNSKÉ DOSEŽKE

Jure Bučar
Vlado Čermak
Marija Kit-Juvančič
Igor Majcen
Nace Majcen
Janez Obštetar
Miha Potočnik
Lidija Prešern
Danijel Vrhovšek



PREPLAVALI SMO POL STOLETJA

Plavanje in druge športne aktivnosti v vodi imajo v Ljubljani dolgo in bogato tradicijo. Že leta pred vojno je bila Ljubljana pomembno plavalno središče v Sloveniji in Jugoslaviji, s številnimi aktivnimi plavalci, vaterpolisti in skakalci v vodo, ki so imeli ob sebi mnogo ljubiteljev in prijateljev vodnega športa. Tudi po vojni se je plavalna tradicija v Ljubljani nadaljevala. Vse vodne aktivnosti so se odvijale na edinem urejenem bazenu - Iliriji, ki so ga poleg športnikov uporabljali tudi Ljubljančani za kopanje in sončenje.

1948 - 1961

Začetki Plavalnega kluba Ljubljana segajo daleč nazaj v leto 1948, ko so v okviru sindikata športnega društva Železničar pod vodstvom Gojmirja Gale ustanovili plavalno sekcijo in jo naslednje leto oblikovali v Železničarski plavalni klub Ljubljana, pod strokovnim trenerskim vodstvom Mitje in malo kasneje še Lidije Prešern.



Leseno kopališče Kolezija je bilo zgrajeno že leta 1880.

Bazen je vodo dobival iz Gradaščeice, ki so jo filtrirali skozi navaden pesek. Bazen so enkrat tedensko izpraznili in ga ročno očistili s krtačami. Upravljal ga je gostilničar Pelc.

Pomemben mejnik v razvoju kluba je pomenila dograditev plavalnega stadiona Kolezija leta 1951. Plavalni stadion je bil namenjen le za športno dejavnost, kar je klubu omogočilo kakovostno in množično delovanje. Kar naenkrat je bilo

za treninge dovolj prostora in časa. Ustanovljali so plavalne šole, ki so postale pomemben vir pridobivanja plavalcev.

Dobri pogoji so se začeli odražati v rezultatih in leta 1954 so plavalci dosegli svoje največje uspehe od ustanovitve kluba. Prvič so nastopili na državnem prvenstvu, osvojili so tri republiška prvenstva, eno državno prvenstvo, zasedli prvo mesto v B skupini hrvaško - slovenske lige ter osvojili zimsko prvenstvo Ljubljane.

Drugi pomemben preobrat v razvoju kluba pomeni leto 1959, ko so se plavalci z osvojenim šestim mestom na državnem prvenstvu uvrstili v II. zvezno ligo, Sonja Tominšek pa je kot prva plavalka kluba stala na zmagovalni stopnički državnega prvenstva in sicer v disciplini 200 m prsno s časom 3:10.8.

Leta 1955 je zimski trening je popestrila nova naprava, t.i. "zajec", ki jo je skonstruiral ing. Bloudek.

Plavalci so sledili mali žogici, ki je bila privezana na vrvi nad bazenom in je enakomerno potovala nad bazenom gor in dol, tako da je moral plavalec vso dolžino proge plavati v enakomernem tempu. Hitrost premikanja "zajca" je bilo mogoče nastaviti.



Trenersko delo sta skozi vse obdobje zelo uspešno opravljala Mitja in Lidija Prešern, proti koncu pa sta pri treningu

mladincev in pionirjev pomagala tudi Peter Marc in Ingo Megla.

LEPI, NEPOZABNI SPOMINI ...

Pred petdesetimi leti so kot sekcijo Železničarskega kluba v Ljubljani registrirali Plavalni klub Železničar z dejavnostjo športnega plavanja, vaterpola in skokov v vodo, s sedežem na kopališču Ilirija. V takratnem času je bila navada, da so plavalci začeli z rednim treningom s trinajstimi, štirinajstimi leti, v Plavalnem klubu Železničar pa celo šele z osemnajstimi leti ali pozneje, saj plavalci niso bili samo aktivni športniki, temveč tudi odborniki in organizatorji v klubu.

Trening je v teh začetnih letih potekal dvakrat na dan v obsegu 3,5 - 4,5 km, v počasnem tempu v vseh plavalnih slogih in z deljenim plavanjem rok in nog. Hitrejši tempo plavanja smo vključevali v trening večinoma na krajših razdaljah v zmerni hitrosti ali sprintu z relativno dolgimi odmori.

Leta 1951 smo se v letni sezoni preselili z Ilirije v novo zgrajeno plavalnišče na Koleziji, ki je bilo namenjeno le športni vadbi obeh ljubljanskih klubov - Železničarja in Ilirije. Slednja se je po nekaj letih urnila na svoje kopališče v mestu in tako je Železničarju ostala na uporabo izredno velika vodna površina. To prednost smo pravilno izrabili in kadrovali veliko mladih plavalcev ter povabili k sodelovanju ursto strokovnjakov.

Kadrovanje plavalcev smo večinoma organizirali v zimskem pokritem plavalnišču na Iliriji. Prilježali smo zimski prvenstva osnovnih šol, najboljši plavalci pa smo povabili k redni vadbi.

Trenirali smo vsak dan dvakrat, ob nedeljah so bila tekmovanja. Voda na Koleziji ni bila ogrevana, zato je bila včasih neprijetno "sveža". Kljub neogrevani vodi se je večala dnevno preplavana kilometrini, ki smo jo usmerjali v aerobni trening intervalnega plavanja. Vadba na suhem je vključevala Kiphutovo gimnastiko, dviganje lahkih uteži in vadbo z gumijastimi vrvmi.

Zaradi vse večjih zahtev pri treningu in zaradi neogrevane vode v bazenu je prvo moštvo odhajalo na skupne priprave v Rovinj, Krško in Izlake, pozimi pa tudi na smučarske počitnice v Kranjsko Goro. Leta 1965 nam je uspelo realizirati celo strokovno izpopolnjevanje in skupne priprave prvega moštva v Magdeburgu v Nemčiji.

Izredna požrtvovalnost, vestnost in elan plavalcev in plavalk, ki so bili popolni amaterji, je obrodilo zelene cilje. Plavalni klub Ljubljana je imel v državni reprezentanci Jugoslavije številne stalne člane, ki so uspešno nastopali doma in po vsej Evropi.

Za izredno uspešno obdobje kluba lahko štejemo predvsem leta 1960-1965. Zveza za telesno kulturo Slovenije je za uspešno delo in kvalitetne dosežke podelila Plavalnemu klubu Ljubljana najvišje priznanje na športnem področju - Bloudkovo nagrado.

Če bi hotela poimenovati najbolj uspešne plavalce in plavalke v generacijah, ki sta jih trenirala s soprogom Mitjo, bi bil seznam predolg. Zato mi dovolite, da se le zahvalim vsem plavalcem, ki so požrtvovalno, zgledno in vestno sodelovali tako z nama kot z drugimi trenerji kluba in častno ter vestno zastopali skupne cilje.

Ob pomembnem jubileju pa iskreno čestitam za vse izredne dosežke plavalcem in plavalkam, ki so nadaljevali naše začetno delo in se uspešno uveljavili doma in v tujini, prav tako njihovim trenerjem in odbornikom.

Lidija Prešern

Plavalci tega obdobja:

Cof, Jože Resman, Novak, Silvo Krašovec, Ivan Zorjan, Stojan Gala, Karol Šiftar, Tone Vergelj, Nande Bizjak, Bola in Mito Battelino, Toni Kajfež, Vile Marolt, Niko Muši, Rajko in Jože Turk, Beno Zupančič, Pavla Jakomin, Mirjana Kovačič, Marija Juvančič, Franci Luckman, Igor Kos, Branko Roter, Tomaž Grohar, Rudi Kacjan, Rado Hočevan, Anda Macarol, Zlata Srbinek, Marija Kit, Dušan Abram, Andrej Goršič, Julijana Bar, Janez Gašperin, Janez Pelc, Lojze Poljanšek, Rado Hočevan, Lučka Gaspari, Urška Gabrovšek, Marjeta Horvat, Sonja Tominšek, Aleksander Bassin, Saša Dekleva, Meta Hočevan, Peter Marc, Borut Volker, Tomo Ogrin, Milan Rejc.....

1962 - 1974



Leta 1961 se je Železničarski plavalni klub preimenoval v Plavalni klub Ljubljana in to ime nosi še danes. V letih, ki so sledila, je klub dosegel lepe uspehe v ligi in na državnih prvenstvih, njegovi plavalci so se uvrščali v državno reprezentanco, dosegali slovenske in državne rekorde. Na ekipnem državnem prvenstvu v Splitu leta 1963 je klub osvojil tretje mesto, plavalci pa so dosegli kar 25 rekordnih dosežkov.

V letu 1964 je Plavalna zveza Jugoslavije kot priznanje plavalcem, trenerjem in delavcem PK Ljubljana za njihovo prizadevanje in uspešno delo poverila organizacijo državnega prvenstva na Koleziji. V svojem matičnem bazenu so plavalci Plavalnega kluba Ljubljana dosegli svoj

Urban Dermastja je bil prvi plavalec kluba, ki je 100 m kravl preplaval pod minuto s časom 59,2.

največji uspeh doslej, kot prva (in edina) plavalna ekipa v Sloveniji po vojni so osvojili ekipno državno prvenstvo.

Uspehi so prispevali k novemu razpoloženju do plavalne dejavnosti v Ljubljani. V raznih družbenoupravnih organih so prišli do spoznanja, da je plavanje izredno pomembno za mladino, tako z vzgojnega kakor tudi zdravstvenega vidika. Z odločbo Občinske skupščine so leta 1965 vse naprave na kopališču Kolezija prešle v last PK Ljubljana. S tem je klub prišel do novega vira sredstev, ki jih je potreboval za svoje dejavnosti.

Plavalce pa je v tem letu čakala težka naloga - braniti si morali naslov ekipnega državnega prvaka. Mnogi so bili mnenja, da jim je tak podvig lahko uspel

samo v domačem bazenu. Vendar pa so se plavalci v Dubrovniku borili prav za vsako točko in naslov obranili! Za ta uspeh so dobili Bloudkovo nagrado - najvišje telesnokulturno priznanje v Sloveniji. Še en pomemben dosežek tega leta pa je bila udeležba Danija Vrhovška in Miše Souvan na univerziadi v Budimpešti.

V letu 1966 se je okrepila trenerska ekipa - delo z najmlajšimi so prevzeli Dušan in Marija Kit ter Jernej Pavšič.

Leta 1966 je bil Dani Vrhovšek proglašen za najboljšega jugoslovanskega plavalca.



Olimpijske igre. Sen vsakega športnika! Polnih dvajset let trdega dela v klubu je bilo potrebnih, da se je plavalec Plavalnega kluba Ljubljana udeležil olimpijskih iger. To je bil Dani Vrhovšek, ki je leta 1968 nastopil na Olimpijskih igrah v Mehiki. Za las je zgrešil finale in se je uvrstil v mali finale v disciplini 100 m hrbtno. Z rezultatom 1.02,7 je osvojil odlično šesto oziroma skupno štirinajsto mesto.

Za uspeh na olimpijskih igrah v Mexicu sta Dani Vrhovšek in njegov trener Mitja Prešern prejela Bloudkovo plaketo.



Mitja Prešern je nato zaključil svoje dolgoletno trenersko delo, ki ga je uspešno opravljal polnih dvajset let. Svoje ga "učitelja" je na trenerskem mestu zamenjal Dani Vrhovšek, ki pa mu je Mitja Prešern še nekaj let pomagal.

V letu 1969 je trener Dušan Kit prejel Bloudkovo plaketo za prizadevno in uspešno trenersko in strokovno delo v klubu, Marija Kit pa Bloudkovo priznanje za uspešno delo z najmlajšimi člani kluba.



TUDI OTROCI MOJIH PLAVALCEV ŽE REDNO TRENIRAJO

Ko se danes spominjam let, ko sem še aktivno tekmovala in kasnejših, ko sem bila trenerka v Plavalnem klubu Ljubljana, ne morem verjeti, da je od takrat preteklo že toliko let, da otroci mojih takratnih plavalcev obiskujejo plavalne šole in nekateri že redno trenirajo. Vesela sem, da ti mladi starši v plavanju vidijo zdrav sport in zato vanj usmerjajo tudi svoje otroke.

Letos praznuje Plavalni klub Ljubljana petdeseto obletnico. Koliko otrok in odrasčajočih je v teh letih v klubu aktivno treniralo. Vsi ti otroci, ki so bili bolj ali manj uspešni tekmovalci, so tudi v svojih poklicih skoraj brez izjeme postali uspešni delavci. Z delom, s trdimi in zahtevnimi vadbami in odpovedovanji, ki so se jih naučili v mladosti, so uspeli tudi kot odrasli.

Plavalnemu klubu Ljubljana sem se priključila leta 1950. Takrat se je klub imenoval Plavalni klub Železničar. V začetku sem bila tekmovalka, pozneje pa sem prešla v trenerske vrste. Vedno sem trenirala najmlajše. Dosegali smo lepe uspehe. Bili smo tudi državni (jugoslovanski) prvaki v pionirski kategoriji. Med temi otroki je bil tudi še danes zelo uspešen olimpijec Jure Bučar. Pogoji dela so bili zelo slabi. Imeli smo samo mali zimski bazen na kopališču Ilirija, ki je bil odprt le tri mesece pozimi. Glavna plavalna sezona je bila poleti. Zunaj smo pričeli trenirati že aprila. Gostovali smo na kopališčih Belinka in Vevče, kjer je bila voda ogrevana. Kljub izredno slabim možnostim v Ljubljani se je klub z leti uvrstil v vrh jugoslovanskega plavanja v vseh starostnih kategorijah. Plavalnemu klubu Ljubljana želim še naprej tako uspešno delo in mnogo uspehov.

Marička Kit-Juvančič

Nato so prišla na vrsto balkanska prvenstva: v Izmirju leta 1969 sta se ga udeležila Dani Vrhovšek, ki je zmagal na 100 m in 200 m hrbtno in Božo Linhart, ki je bil četrti na 100 m kravlj.

Leta 1971 je na pobudo Dušana Kita VŠTK organizirala trenersko šolanje, katerega glavni nosilec je bil Mitja Prešern. Iz tega šolanja je letno prišlo 5 do 6 amaterskih trenerjev plavanja, v Plavalni klub Ljubljana sta iz te šole prišla Iztok Pečirer in Vlado Čermak.

Dušan Kit je prejel red zaslug za narod s srebrno zvezdo za zasluge pri razvoju telesne kulture, Miha Potočnik pa Bloudkovo plaketo za zasluge pri odpravljanju plavalne nepismenosti.

Nevenka Vovko osvojila prvo mesto na balkanskem mladinskem prvenstvu leta 1971 v Atenah v disciplini 100 m prsno s časom 1.24. Na mladinskem balkanskem prvenstvu leta 1973 v Bukarešti sta nastopili Jana Markovič in Barbara Oman, Jana Markovič pa se je udeležila še evropskega mladinskega prvenstva v Leedsu.

Leta 1974 je bilo ponovno doseženih veliko državnih rekordov, še več republiških, članice pa so osvojile tudi naslov državnih moštvenih prvakinj.



PLAVALNA ŠOLA

Plavalna šola ima dolgoletno tradicijo, saj začetki segajo v leto 1954, ko smo med poletnimi počitnicami organizirali plavalni tečaj na Koleziji. Odziv na naša vabila je bil zelo velik. Vsako poletje smo organizirali dva do tri tečaje, usak je trajal petnajst delovnih dni. Vpisovali smo otroke med šestim in štirinajstim letom, vsem smo za simbolično vpisnino zagotovili strokovno vodenje tečaja, zdravniški pregled in brezplačno malico. Vsak tečaj smo sklenili s tekmovanjem, ki je bil za vse udeležence in njihove starše veliko doživetje. Klubski trenerji so k redni vadbi povabili najbolj nadarjene in uspešne otroke iz plavalne šole in številni znani slovenski plavalci so se prvih plavalnih zamahov naučili prav v plavalni šoli Plavalnega kluba Ljubljana.

Vsako poletje smo v večernih urah organizirali tudi plavalno šolo za odrasle, ki je bila prav tako dobro obiskana, saj se je letno vanjo vključilo okrog štiristo tečajnikov.

Miha Potočnik



Plavalci tega obdobja:

Urban Dermastija, Zlata in Breda Trtnik, Milojka Peterman, Dani Vrhovšek, Boris Vošnjak, Sonja Tominšek, Darja Holec, Meta in Božo Linhart, Zdenka Roš, Miša Souvan, Borut Breskvar, Vito Deu, Tomaž Ogrin, Boris Orel, Jernej Pavšič, Dušan Zavrnik, Bojan Daneu, Vida Bašelj, Aleksander Kostanjšek, Franc Čargo, Alenka Rus, Nevenka Vovko, Jana Markovi, Barbara Oman, Jadranka Korsika, Marko Simoneti, Jaka Bednarik, Mojca Čarman, Janja Borec, Tatjana Vakselj, Brežnik, Vlado Čermak, Tomo Dereani....

1975 - 1988

Leto 1975 pomeni ponovno veliko prelomnico - tokrat za vse plavalne aktivnosti mesta. Ljubljana je dobila dolgo pričakovani športni objekt - Centralno zimsko kopališče Tivoli, za njegovo izgradnjo imata nemalo zaslug

Plavalni klub Ljubljana in njegov nekdanji predsednik Sergej Vošnjak. Hkrati pa je bilo plavanje uvrščeno med prioritete panoge v Ljubljani. Izdelani so bili enotni kriteriji za zagotovitev sofinansiranja klubske dejavnosti na

področju vrhunskih dosežkov, po katerih je klub dobival tudi del sredstev za plače trenerjev, najemnino objektov, organizacijo tekmovanj, stroške tekmovanj izven Ljubljane, športne rekvizite, zdravstveno varstvo športnikov.



BREZ POMOČI STARŠEV NE BI ŠLO

Član kluba sem postal daljnega leta 1949, v letu 1978 pa sem na željo Aleksandra Lavša prevzel vodenje kluba. To naj bi bilo za štiri leta, bilo pa je precej dlje. V tem obdobju je bilo financiranje urejeno s strani mesta in občine. Pogoji za pridobitev sredstev je bilo število tekmovalcev, uvrščenih v kakovostne razrede, enako je veljalo za financiranje trenerskega kadra. Za vzdrževanje bazena in mlade, ne kategorizirane plavalce pa je bilo potrebno iskati dodatna sredstva. Ob pomoči sodelavcev-prijateljev v klubu, občinskih in mestnih delavcev v TKS nam je uspelo poleg Vlada Čermaka in Iztoka Pečirerja zaposliti še Mirka Lebarja in po številu trenerskega kadra smo postali vodilni klub v takratni SFRJ. V naš klub sta takrat prestopila Nace in Igor Majcen in skupaj z Juretom Bučarjem so kasneje postali olimpijci. Ob pomoči Alojza Zupančiča in Staneta Turka smo obnovili školjko bazena, kar je bilo zaradi odtekanja vode nujno potrebno. Podpisali smo novo pogodbo o najemu bifeja na bazenu, kar se je ugodno izkazalo tako pri razširjeni ponudbi za kopalce kot tudi pri organizaciji večjih tekmovalj.

Delovanje kluba si brez sodelovanja staršev ni mogoče predstavljati in vsem naštetem ne bi uspeli brez izjemne pomoči staršev naših takratnih plavalcev. Ne morem pa si kaj, da ne bi omenil, da sem se vodenju kluba odpovedal prav zaradi nekaterih preveč ambicioznih staršev.

Erik Krisch



V letu 1975 je bil Plavalni klub Ljubljana ponovno organizator velikega tekmovanja in sicer 5. mladinskega balkanskega prvenstva v plavanju in v skokih v vodo. Udeležili sta se ga tudi dve plavalci kluba: Jana Markovič, ki je postala trikratna balkanska prvakinja v disciplinah na 100 m, 200 m in 400 m kravl in Janja Borec, ki je bila druga v disciplini 100 m hrbtno.

Trenerski ekipi se je v letu 1977 pridružil še Gregor Kit, njegov oče Dušan

Kit pa je dve leti kasneje prenehal s trenerskim delom - po trinajstih letih uspešnega in prizadavnega dela.

Naslednjič so se plavalci udeležili mladinskega balkanskega prvenstva leta 1980 v Kranju, kjer je bil Andrej Drnač drugi v disciplini 400 m mešano in tretji na 200 m mešano, Olga Avbelj pa je osvojila srebrno kolajno v štafeti 4 x 100 m kravl, v isti štafeti pa tudi naslednje leto na Evropskem prvenstvu v Splitu.

Tudi naslednja leta so se plavalci udeleževali mladinskih balkanskih iger: leta 1981 je Jure Bučar osvojil drugo mesto v disciplini 400 m kravl in tretje mesto v 200m kravl, leta 1982 v Istanbulu je Jani Artič osvojil zlato medaljo v štafeti 4x100 m in 4x200 m kravl, prvenstva pa so se udeležili še Marko Kostelec, Vida Kavčič in Nana Stegnar.

Leta 1985 v Bukarešti je bil Jani Artič drugi na 200 m in 400 m kravl.



PLAVANJE JE OMOGOČALO DOBER TELESNI RAZVOJ

Vodenje klubov, tako tudi plavalnega kluba Ljubljana, je bilo v tistih časih popolnoma amaterska dejavnost, vendar pa zato nič manj odgovorna in zahtevna. Tega smo se vsi "funkcionarji" zavedali, zato smo si dolžnosti razdelili in delo je teklo. Imeli smo manj težav in problemov kakor kasneje, ko so začeli posamezne "frakcije" finančno nagrajevati.

No, povsem brez težav tudi amaterji nismo bili. Interes za delo v klubu je praviloma izhajal iz želje, da bi lastnim otrokom omogočili čim boljše pogoje za treninge in doseganje tekmovalnih uspehov. Ker je skoraj nemogoče biti ob tem čisto objektiven in enak do vseh otrok (svojih in manj svojih) je prišlo tu in tam do rahlih prednosti za kakšno grupo ali posameznika, ali do težavnih odločitev pri razporejanju skromnih sredstev in opreme, ki smo jih pridobili za klub.

Moram priznati, da mi je bilo lažje pri delu, ker svojih otrok nisem imel v klubu in sem bil tako neobremenjen z naklonjenostjo in zato lahko bolj objektiven. Delal sem z veseljem in tako tudi lažje premoščal težave, ki so nas kdaj pa kdaj pestile.

In kaj me je pravzaprav motiviralo za delo v klubu?

Predusem hvaležnost plavanju, ki mi je v pubertetniških letih edino dala možnost dobrega telesnega razvoja - brez njega bi se počutil manj urejen. Plavanje mi je dalo tudi prijeten krog prijateljev in znancev. Občutek, da lahko mlajšim generacijam vrnem nekaj, kar sem od plavanja dobil in se oddolžim tako, da v krogu prijateljev in znancev kaj konkretnega in uspešnega postorim, mi je dal moč in veselje delati v klubu.

Peter Šivic

Rad se spominjam tega časa

Leta 1982 se je trenerski ekipi pridružil Mirko Lebar, prvi trener, ki ni prišel iz vrst Plavalnega kluba Ljubljana. Prevzel je vodenje in nadzor nad športno plavalno šolo. V tem letu pa se je klub okrepil tudi s plavalci iz drugih klubov.

Udeleževali so se tudi članskih balkanskih prvenstev: leta 1981 v Vracu Olga Avbelj in Helena Lenarčič, leta 1982 v Bukarešti Jure Bučar, ki je osvojil drugo mesto v disciplini 400 m kravl in pa še Žiga Mejač in Olga Avbelj, leta 1985 je bil Jure Bučar drugi na 4x200 m kravl, Olga Avbelj tretja na 4x100 m kravl, udeležili pa so se prvenstva še Vlado Hanžekovič, Žiga Mejač in Vida Kavčič.

Olga Avbelj je prva Slovenka, ki je plavala 100 m kravl pod minuto, s časom 59,5

Mediterranskih iger v Casablanci leta 1983 sta se udeležila Jure Bučar, ki je bil četrti na 4x200 m kravl in pa Vida Kavčič, ki je bila sedma na 100 m delfin, tretja na 4x100 m kravl in četrti na 4x100 m mešano.

Leta 1985 so plavalci naenkrat ostali kar brez dveh trenerjev, saj sta klub

zapustila Iztok Pečirer in Mirko Lebar. Njuni mesti sta prevzela Vlado Hanžekovič in Rado Ogrin, kasneje pa so zaposlili še posebnega trenerja za suho vadbo - Dragana Vujačića. Člani so trenirali pod vodstvom Vlada Čermaka, ki je iz leta v leto izpopolnjeval način treninga. Generacija, ki je v letu 1983 začela izvajati poseben način treninga, je leta 1988 dosegla svoj vrh. Po dvajsetih letih je klubu zopet uspelo vzgojiti tekmovalca, ki se je udeležil olimpijskih iger. Tokrat je bil to Igor Majcen, ki se je leta 1988 udeležil olimpijskih iger v Seulu in bil enaindvajseti na 400 m kravl in sedemnajsti na 1500 m kravl.



PLAVANJE JE POSTALO NAČIN ŽIVLJENJA

V klub sem prišel leta 1984, ko je sin v klubu začel s prvimi plavalnimi koraki. Ker sem že prej delal v športu, sem poznal Plavalni klub Ljubljana, Kolezijo in imena Prešern, Vrhovšek. Vedel sem tudi, da je klub osvojil naslov najboljšie plavalne ekipe v državi. Po nekajletnem pripravništvu v klubu, kjer sem se ob starejših članih učil delati v korist plavanja in kluba, sem leta 1987 prevzel mesto predsednika kluba.

Od tega trenutka dalje sem velik del svojega časa in dela namenil športu in še posebej plavanju. To je postal način življenja, razmišljanja, dela.

Dogodki, ki so zaznamovali leta, ko sem bil predsednik kluba, so skrbno zapisani v statističnih poročilih, zapisnikih in drugih dokumentih: dosežki posameznih tekmovalcev, medalje na tekmovanjih doma in v tujini, ekipni uspehi v različnih generacijskih skupinah, nagrade, rekordi. Ko pregledujem te zapise, lahko obdobje ocenim za uspešno. Teže pa je zapisati in ohraniti pred pozabo vzdušje, druženje, sodelovanje in imena množice izjemnih sodelavcev in prijateljev, ki smo delali v klubu. Vpeljali smo nekaj novosti, ki se danes zdijo preproste, takrat pa so terjale veliko napora in dela vseh. Pomembna novost je bil sprejem pravilnika o štipendiranju plavalcev, ki je bil povezan z doseženimi rezultati in odnosom do dela. Pripravljeni so bili letni načrti za vse kategorije plavalcev, dodatno smo zaposlili profesionalnega trenerja. Načrtovali in organizirali smo priprave, se vključevali v vse številnejše nastope na tekmovanjih doma in v tujini. Za suhe treninge smo s prostovoljnim delom usposobili manjšo telovadnico v zimskem bazenu v Tivoliju, kjer so začeli in uspešno zaključili sanacijo in pregraditev zimskega bazena. Poleti smo na Koleziji organizirali plavalno šolo, združeno s celodnevним varstvom otrok, ki so bile zelo dobro sprejete.

Gospodarjenje z objektom - bazenom Kolezija - je bilo poleg skrbi za vrhunsko plavanje druga najpomembnejša naloga. Kolezija je kljub starosti objekta vsako letno sezono pripravljena pričakala športnike in ljubljance. Bazen in njegova okolica sta bila pripravljena po zaslugi številnih članov kluba, ki so prostovoljno opravili vsa potrebna dela. Janez Artič, gospodar v klubu, pa je vsa leta skrbel, da je objekt obratoval vsa ta leta brez pritožb uporabnikov.

Trenerji Vlado Čermak, Rado Ogrin in Vlado Hanžekovič so v tistem času skrbeli za plavalce in ustvarili ekipo plavalcev v vseh starostnih kategorijah, ki so nam jih zavidali vsi in ki so dosegali odmevne rezultate doma in v tujini. V tistem času smo bili skoraj edini jugoslovanski klub, ki je imel člansko ekipo. Vrhunec tekmovalnih dosežkov je vsekakor bronasta medalja Igorja Majcna na evropskem članskem prvenstvu, ki mu je prinesla tudi naslov športnika leta v Sloveniji.

Na koncu moram omeniti še člane Izvršnega odbora, tehnične komisije in vse člane kluba, s katerimi smo napisali nekaj uspešnih strani v petdesetletni zgodovini kluba - za vse je bilo klubsko delo in življenje del usakdanjih obveznosti.

S takimi čudovitimi sodelavci res ni bilo težko doseči zastavljenega cilja - biti najboljši plavalni klub v državi.

Matjaž Jemec



Plavalci tega obdobja:

Primož Pogačnik, Nika Vehovec, Konstanca Soss, Janja Borec, Jana Markovič, Oliver Mumalo, Boris Markočič, Aleš Novak, Barbara Oman, Marko Simoneti, Gregor Lauš, Andrej Drnač, Barbara Močnik, Olga in Irena Avbelj, Jure Bučar, Jure Sluga, Simona Kovačič, Rok Mihelič, Žiga Mejač, Helena Lenarčič, Jani Artič, Marko Kostelec, Vida Kavčič, Nana Stegnar, Igor in Nace Majcen, Vlado Hanžekovič, Ksenija Hinič, Jernej Jemec, Primož Pšeničnik, Kristijan Hren, Matjaž Ptičar, Laura Stegnar, Špela Kobal, Jana Prebil, Pezdir, Anrej Vilar

1989 - 1998

Kvalitetno delo klubskih trenerjev in prizadevnost plavalcev sta botrovala nadaljnjim uspešnim nastopom na pomembnih tekmovanjih, tako domačih kot mednarodnih. Število tekem in dobrih rezultatov je iz leta v leto naraščalo, tako da se vseh ne da naštet.

Plavalna zveza Jugoslavije je našega trenerja Vlada Čermaka poslala na prvi svetovni seminar za trenerje, ki ga je organizirala FINA. To je bila izjemna prilžnost za pridobivanje novih informacij o treniranju mladih in vrhunskih plavalcev, saj so na seminarju predavali vodilni svetovni strokovnjaki tega področja.

Do leta 1991 so se naši plavalci še udeleževali moštvenih prvenstev Plavalne zveze Jugoslavije in pa balkanskih prvenstev, na katerih so bili zelo uspešni. Mladinskega balkanskega prvenstva leta 1989 so se udeležili Jernej Jemec, ki je na 400 m prosto osvojil bronasto medaljo, prav tako je bronasto medaljo



osvojil tudi Domen Majhen v disciplini 1500 m prosto, plaval pa je še Tomaž Torkar. Leta 1990 v Bukarešti sta plavala Domen Majhen, ki je osvojil kar dve

bronasti medalji (na 400 m in 1500 m prosto) in pa Iztok Škabar, ki je bil na 50 m prosto sedmi. Na članskem Balkanskem prvenstvu tega leta v Skopju pa so nastopili Igor Majcen, ki je kljub bolezni postal balkanski prvak na 1500 m prosto, Jure Bučar je zmagal na 200 m in 400 m prosto, Nace Majcen pa je bil v istih dveh disciplinah drugi.



Leta 1991 je Plavalna zveza Jugoslavije zaradi nastalih političnih razmer črtala nastope vseh slovenskih plavalcev, tako da so se Jure Bučar, Igor Majcen in njun trener Vlado Čermak morali vrniti z mediteranskih iger v Atenah. Na naslednjih mediteranskih igrah pa sta zato naša plavalca osvojila dve srebrni medalji: Igor Majcen na 1500 m prosto, Jure Bučar pa na 400 m prosto.

Da v klubu nismo pozabili na mlajše tekmovalce dokazujejo uvrstitve pionirjev in kadetov na republiških oziroma kasneje državnih prvenstvih, saj so bili vedno med najboljšimi. Osvajali so odličja, dosegali rekorde.

Mladinci so dosegali rezultate, ki so jim omogočali nastope na evropskih mladinskih prvenstvih:

leta 89 v Leedsu in leta 90 v Dunkerqueju so nastopili Jernej Jemec, Domen Majhen in Tomaž Torkar, leta 91 v Antwerpnu Domen Majhen, Iztok Škabar in Tina Šulc, leta 92 v Leedsu Iztok Škabar, leta 93 v Istanbulu Igor Markovič, Ivan Govše in Gregor Kavčič, leta 94 v Pardubicah Igor Markovič, leta 95 v Ženevi Gorazd Škabar, Nataša Sojar in Petra Florjančič, leta 96 v Københagenu Emil Tahirovič in Petra Florjančič in leta 97 v Glasgowu Emil Tahirovič.

Člani so se začeli udeleževati tudi tekem svetovnega pokala. Tudi tu so se Igor in Nace Majcen, Jure Bučar in kasneje še Iztok Škabar uvrščali na visoka mesta in posegali po medaljah, tudi zlatih.

Za naše plavalce je bila v tekmovalnem smislu velikega pomena preureditev bazena Tivoli iz 33 metrskega v 25 meterski bazen, tako da se je v bazenu Tivoli dalo tudi tekmovati, ne le trenirati.

Kljub temu, da v klubu nimamo sekcije, ki bi se posebej ukvarjala z daljinskim plavanjem, so se naši najboljši dolgo-progaši uspešno udeleževali tudi tekmovalj v daljinskem plavanju. Tako sta Igor in Nace Majcen leta 1989 na Hvaru postala evropska prvaka v daljinskem plavanju na 5 in 21 kilometrov, leta 1991 na evropskem prvenstvu v Terracinu je Igor Majcen na 5 km osvojil četrto mesto, Domen Majhen pa štiri-najsto mesto.

Zelo smo lahko ponosni tudi na uspe-

he naših plavalcev na evropskih prvenstvih: leta 1989 sta nastopila Jure Bučar in Igor Majcen in dosegla odlične rezultate. Jure Bučar se je s petim časom uvrstil v A finale na 400 m prosto in nato osvojil osmo mesto. S tem je postal poleg Danija Vrhovška drugi plavalec v zgodovini kluba, ki mu je uspela uvrstitev med najboljših osem v Evropi, Igor Majcen pa je na 1500 m prosto zasedel tudi odlično 10. mesto.

Kljub zapletom zaradi odcepitve Slovenije sta se tudi leta 1991 v Atenah Igor Majcen in Jure Bučar dobro odrezala. Igor Majcen se je na 1500 m prosto uvrstil v finale A in osvojil četrto mesto, kar je v zgodovini kluba najvišja uvrstitev na tovrstnem tekmovalju, Jure Bučar pa je za las zgrešil A finale na 400 m prosto, v B finale pa se je uvrstil tudi v 200 m prosto.

Še boljše pa je šlo leta 1993 v Sheffieldu Igor Majcen je osvojil bronasto medaljo na 1500 m prosto. To je bila prva in do sedaj edina medalja za klub na največjih tekmovaljih in pomeni skupaj s 6. mestom na OI v Barceloni največji uspeh v zgodovini kluba.



Društvo športnih novinarjev Slovenije je Igorja Majcena razglasilo za najboljšega športnika leta 1993, hkrati pa je za svoje vrhunske dosežke v plavanju prejel tudi Bloudkovo nagrado. Priznanje je prejel tudi njegov trener Vlado Čermak.



USPEHI NE PRIHAJAJO SAMI OD SEBE

Delo svojih predhodnikov sem kot predsednik kluba nadaljeval od leta 1992. Posledice odločujočih in burnih družbenih sprememb tistega časa so se pokazale tudi v življenju in delu športnih klubov. Naenkrat smo se znašli pred nepremostljivimi ovirami v zvezi s financiranjem delovanja klubske dejavnosti od trenerskih plač do vzdrževanja objekta. Tedanje zadrege smo skušali reševati na kar se da sprejemljivo način, žal brez tovrstnih izkušenj in brez denarja, potreb-

nega za nemoteno delovanje kluba.

Športni vadbeni in tekmovalni program je ves ta čas tekel dalje, čeprav ne nemoteno. Vse organizacijske in finančne težave so spremljale tudi plavalce in njihove trenerje, vendar so športni rezultati vsem skupaj še vedno dajali spodbudo in samozavest. Uspeli smo vzdrževati enak tempo pri vzgoji mladih plavalcev v plavalnih šolah in mlajših kategorijah, naši plavalci so osvajali naslove državnih prvakov in sodelovali v reprezentančnih selekcijah, trije plavalci kluba so uspešno sodelovali na olimpijskih igrah, Igor Majcen je na evropskem prvenstvu dosegel bronasto kolajno in bil proglašen za športnika leta 1993. Posledice pa so se pokazale tako, da so se nekateri plavalci vključili v druge klube, saj tako veliki ekipi kvalitetnih plavalcev klub ni mogel več zadovoljevati vseh potreb.

Kot ena od možnosti za rešitev problemov je bila oddaja kopališča v dolgoročen najem. Izbrani najemnik je ponudil program, ki je med drugim predvideval tudi usposobitev kopališča za obratovanje v zimskih razmerah. S podpisom najemne pogodbe je stekla obnova, ki sicer ni bila uresničena v celoti, vendar pa je kopališče zimsko sezono 1995/96 začelo pod prekrivnim balonom in tako omogočilo delo prek zime v bazenu Kolečja, ki je bil poleg bazena v Kranju edini 50-metrski slovenski zimski bazen.

S tem so se spremenile možnosti za delo pozimi.

Odgovornost za delo kluba je ves čas slonela na nekaj posameznikih. Bolj kot kadarkoli se je v tem obdobju pokazalo, da plavalni šport nima tiste komercialne privlačnosti, ki bi ob uspehih omogočala popularno tržno izkoriščanje kakovosti. Še vedno je to dejavnost, ki ob sodelovanju staršev daje otrokom veliko možnosti, da lepše in varneje prebrodijo izzive okolja v času odraščanja. Vsaj zaradi tega se bo še vedno našlo dovolj tistih, ki bodo pripravljeni vložiti svoj čas in energijo v nadaljevanje tradicije kluba in doživeti za širše okolje morda nepomemben dogodek kot svoj uspeh sebi in otrokom v zadovoljstvo.

Morebitni odmevni uspehi pa nikoli niso prihajali sami od sebe. Pa tudi svojo ceno imajo.

Dušan Kavčič

Leta 1991 so se kar trije plavalci kluba - Igor in Nace Majcen ter Jure Bučar skupaj s svojima trenerjema Ladom Hanžekovičem in Vladom Čermakom udeležili svetovnega prvenstva v Perthu in navdušili s svojimi nastopi.

Igor Majcen se je v disciplini 1500 m prosto uvrstil v A finale in zasedel izvrstno šesto mesto. Tako je postal tretji plavalec

v zgodovini slovenskega plavanja, ki mu je uspela uvrstitev med osmerico najboljših na tovrstnem tekmovanju.

Juretu Bučarju je uspela uvrstitev v B finale v disciplini 400 m prosto, v katerem je zasedel sedmo mesto.

Nace Majcen je plaval odlično na 25 km. Do polovice proge je celo vodil, na koncu pa je zasedel nehvaležno četrto

mesto in ostal brez medalje.

Na svetovnem prvenstvu v malih bazenih leta 1983 v Palma de Majorci sta nastopila Jure Bučar in Igor Majcen. Igor Majcen je v svoji disciplini 1500 m prosto s časom novega državnega rekorda 14:56,70 zasedel peto mesto in se s tem rezultatom uvrstil na 18. mesto v zgodovini svetovnega plavanja.

Jeseni leta 1995 so naši plavalci prvič zaplavali pod "balonom", kar pomeni, da smo na Koleziji trenirali v pokritem 50 metrskem bazenu.

Proti pričakovanju večine so bili pogoji zelo dobri tudi za najbolj zahtevne treninge.



Le kdo bi si upal napovedati, da bodo kar trije plavalci kluba dosegli norme za nastop na olimpijskih igrah leta 1992 v Barceloni!

Igor Majcen se je z odličnim plavanjem uvrstil v A finale in zasedel šesto mesto. S tem se je kot četrti plavalec slovenskega plavanja uvrstil med najboljših osem na olimpijskih igrah, na svetovnih tablicah pa je zasedel deseto mesto.

Jure Bučar se je v svoji disciplini 400 m prosto uvrstil v B finale in zasedel šestnajsto mesto.

Nace Majcen je imel največ težav pri lovljenju norme, zato je plaval nekoliko slabše kakor smo pričakovali. V svoji disciplini 400 m prosto je zasedel enaintrideseto mesto.

Igor Majcen se je udeležil tudi naslednjih olimpijskih iger leta 1996 v Atlanti, kjer pa je zaradi lovljenja norme in zelo slabih pogojev za trening pred nastopom, plaval precej slabše in zasedel osemindvajseto mesto.

Evropskih olimpijskih dni mladih leta 1993 v Valkenswardu so se udeležili Katja Funkl, Nataša Sojar in Grega Govše, leta 1997 v Lizboni pa Luka Velikonja.

Igor Majcen se je kot edini plavalec udeležil treh olimpijskih iger, kar je svojevrsten rekord in seveda uspeh.



MOJIH PETINTRIDESET KOLEZIJSKIH LET

Ob razmišljanju, kje naj začnem in kaj naj sploh napišem ob petdeseti obletnici Plavalnega kluba Ljubljana, ne morem mimo let, ko sem bil tudi sam aktiven plavalec. Spominjam se prijetnih trenutkov, ki sem jih že preživel na Koleziji in nehote začnem primerjati preteklost s sedanostjo in razmišljati o prihodnosti.

V obdobju, ko sem tako ali drugače tudi sam vpleten v plavalni šport, so se možnosti za treniranje bistveno spremenile. Nekoč smo imeli pozimi suhe treninge v telovadnici in se enkrat tedensko vozili v stari kranjski zimski bazen, sicer pa smo plavali v 14-metrskem bazenu na Iliriji. Glavne tekme so bile konec avgusta, državno prvenstvo pa običajno septembra. Tekem je bilo bistveno manj. Zdi se mi, da je takratni način dela pogojeval več družabnosti kot danes. Glavni del sezone so bile dvotedenske zimске priprave s smučanjem in tritedenske letne priprave na morju. Poleti smo cele dneve preživali na bazenu, med jutranjim in večernim treningom smo skočili domov samo na kosilo.

Moji spomini na prvo uvrstitev v tretje moštvo PKL so nepozabni, dobil sem klubski kopalni plašč in pravico do brezplačne kolezijske malice, prvič sem prehitel starejšega brata, kasneje osvojil naslov slovenskega prvaka in rekorderja, udeležil sem se evropskega prvenstva železničarskih klubov. Prav tako ne bom nikoli pozabil kolezijskega louljenja »čez kot«, vsakodnevnega tarokiranja, priprav v Rovinju, kamor smo šli s kolesi in taborili, priprav na Badiji, zimskih priprav na Ravnah, tandem, ki smo ga na Koleziji zvarili iz treh starih koles, predvsem pa ne svojih klubskih prijateljev, sotekmovalcev. Z mnogimi se srečujem še danes - tudi ob bazenih. Nekateri so trenerji, drugi starši nadbudnih plavalcev, sekretarji plavalnih klubov ipd.

V obdobju, ko je imel klub fenomenalne plavalne rezultate (trije olimpijci istočasno), sem na Kolezijo redno hodil le na rekreacijo in sem bil v klubu popolnoma neaktiven. Ponovno sta me pred kakimi desetimi leti »aktivirala« otroka, ki sta si plavanje izbrala za svojo športno dejavnost.

Za napredek in uspešno delovanje kluba je tradicija zelo pomembna.

Razvoj kakovosti plavanja je odvisna od zagnanosti posameznikov, ki odločilno upliva na razvoj možnosti za strokovno in kakovostno treniranje. Kot predsednik kluba si prizadevam za zagotovitev čim boljših možnosti za delo in s tem možnosti za doseganje dobrih rezultatov. Ko govorim o dobrih rezultatih, imam v mislih tako vrhunske rezultate, kakor tudi množičnost in podmladek. Ob tem pa nikakor ne smem pozabiti na družabnost in zagotavljanje dobrih izhodišč za uveljavljanje plavalcev tudi po končani aktivni plavalni karieri.

Danes sodi Plavalni klub Ljubljana med najmočnejše plavalne klube v Sloveniji. Naši plavalci dosegajo odlične rezultate v vseh starostnih kategorijah, od najmlajših do najstarejših. V organizacijsko delo kluba se uspešno vključuje vse več staršev in drugih plavalnih zanesenjakov.

V Ljubljani delujejo trije plavalni klubi, ki predstavljajo kar znaten del slovenske plavalne sfere, še vedno pa se ne moremo dogovoriti in izpeljati ideje o športnem olimpijskem bazenu, ki bi usem trem klubom pomagal pri opravljanju njihovega poslanstva.

Naj sklenem s čestitkami ob praznovanju visoke obletnice obstoja in delovanja kluba in z zahvalo usem nekdanjim in sedanjim aktivnim članom, usem plavalnim zanesenjakom, usem, ki so in bodo kakorkoli pomagali pri nadaljnjem razvoju Plavalnega kluba Ljubljana.

Tomo Dereani,
predsednik
Plavalnega kluba Ljubljana

Plavalci tega obdobja, ki ne plavajo več v PKL:

Nace Majcen, Jure Bučar, Aleksander Ambrož, Jernej Jemec, Barbara Kuret, Ksenija Hinič, Domen Majhen, Marko Puljič, Kristjan Hren, Tomaž Torkar, Damjan Ačkun, Jana Prebil, Barbara Kuret, Katja Pečlin, Ivan in Gregor Govše, Tina Šulc, Tomaž Slapernik, Mojca Ocvirk, Marko Golob, Jelena Zahirovič, Mojca Pavlovič, Gregor Kavčič, Andrej Blatnik, Maruša Šefman, Igor Markovič, Eva Breznikar, Katja Funkl, Nevenka Novakovič, Metka Klemenčič, Mitja Smrdelj, Mateja Šimic, Nataša Sojar, Krešo Božikov

Štirje olimpijci v zgodovini kluba - Dani Vrhovšek, Igor Majcen, Jure Bučar in Nace Majcen, ob tako majhnem številu plavalcev, ki se odločijo za vrhunski trening, pomeni svojevrsten uspeh in priznanje vsem, ki so v različnih obdobjih kluba storili vse, kar je bilo v njihovi moči, da so plavalci lahko prišli do takih rezultatov.



OLIMPIJSKE IGRE MEXICO 1968

Cilj usakega športnika je sodelovati na olimpijskih igrah. Ko si mlajši je seveda tvoj cilj na njih tudi zmagati. Toda ko v naporih in danem okolju odrasčaš, ugotoviš, da bo že samo sodelovanje dovolj velik cilj. Vendar u tebi še naprej tli, da če že ne bo ravno prvo mesto, pa naj bo usaj čim višje.

S takšimi ambicijami sem se ukvarjal od leta 1960, ko sem še kot pionir postal kandidat za olimpijske igre v Rimu in kasneje tudi štiri leta pozneje v Tokiu. Na žalost pa so ravno za olimpiado v Tokiu v plavalni spored namesto 100 m in 200 m hrbtno uvrstili samo 200 metrsko dolžino, v kateri nisem imel rezultata na svetovni ravni. Resnica je bila kruta, vendar kljub visokemu mestu v svetovnem merilu v dolžini 100 m hrbtno na olimpijado v Tokio nisem odpotoval.

Smola pa se me je držala še naprej. Na pripravah v Krškem sem si junija 1968, torej v letu olimpijade, izpahnil ramo. Seveda nisem počakal z mavcem do konca temveč sem ga predčasno snel in začel trenirati na vso moč. Zaključne priprave smo avgusta zopet imeli v Krškem, kjer so noč in dan brneli tanki, saj je bilo to tik po zasedbi Češke in obstajala je bojazen, da bodo Rusi zasedli tudi Jugoslavijo.

Na olimpijske igre sem bil kljub zelo dobremu rezultatu (imel sem 9. rezultat na svetu na 100 m hrbtno) komaj "pripuščen", saj je bil takrat pogoj uvrstitve v finale. Z rezultatom 1.02.00 sem torej le odpotoval na mesec in pol dolgo višinsko adaptacijo v Mexico. Prvi treningi so bili hud napor, posebno še, ker sem bil "sparing" partner Mirjane Šegrt, plavalke s takrat največjimi možnostmi za visoko uvrstitve. Poleg nje je nastopala še ženska "štafeta snova" (Gašparič, Bjedov, Boban, Šegrt), ki naj bi posegla celo po medalji. Od obeh želja ni bilo nič. Zgodil pa se je čudež v imenu Đurđice Bjedov, ki je osvojila zlato in srebrno medaljo.

Podobno kot že mnogokrat prej se me je pred končnim športnim ciljem zopet držala smola. Na olimpijadi v Mexico so prvič uporabili elektronsko merjenje. Ciljne plošče si moral trdo udariti, da so se avtomatske štoperice ustavile. Ob robu bazena so bile plošče, kjer si moč udarca treniral. Ko sem v polfinalu priplaval na cilj in udaril v ploščo sem se hipoma zavedel, da je udarec prešibak. Udaril sem še z drugo roko in tako zamudil finale. Sodniki so dolgo zasedali, kajti ciljni sodniki so me videli na 3. mestu. Na žalost pa je prevladala elektronika. Že teden dni pred tem sem v istem bazenu na mednarodnem preskusnem mitingu plaval 1.02.00, kar bi zadostovalo za uvrstitve v finale.

Tako kot tudi kasneje v življenju za ta spodrslijaj nisem krivil nikogar razen sebe. Ostal pa mi je grenak priokus, da v športni karieri le nisem dosegel tistega, kar bi lahko.

Danijel Vrhovšek



OLIMPIJSKE IGRE V SEULU 1988

Po petih letih v PKL leta 1987 verjetno nihče ni pričakoval od osemnajstletnika, ki je "zmagoval le na treningih", da bo v naslednjem letu tekmoval na olimpijskih igrah. V tistem času se je v klubu oblikovala članska ekipa plavalcev, ki je k urhunkemu športu pristopila zelo profesionalno, vključno s trenerjem Vladom Čermakom in vodstvom kluba. Sam sem bil eden izmed treh fantov, ki so zelo tiho, vsak zase upali, da se bodo uvrstili na olimpijske igre.

Izhodišče ni bilo preveč obetavno, kajti leto 1987 sem v svoji disciplini 1500 m končal kot peti v Sloveniji s časom 16:17,06. Po drugi strani pa sem bil počasi sit pikrih pripomb kot "preveč treniraš", "iz tebe ne bo nikoli nič". Hkrati smo takrat v klubu zastavili strokovnejši pristop glede treninga moči na suhem, kar mi je neverjetno koristilo. Že na zimskem slovenskem prvenstvu sem zmagal na 400 m prosto in prvič premagal Dariana Petriča. V letni sezoni je šlo vse po maslu - najprej prvič pod štirimi minutami na 400 m prosto, potem pa še 15:34,45 na MM Sette Colli v Rimu na 1500 m prosto, kar mi je prineslo uvrstitev v ekipo za olimpijske igre v Seulu. To je sicer pomenilo, da v tem letu ne bo počitnic, saj so bile igre na sporedu šele koncem meseca septembra, a izpolnitev sanj iz otroštva - nastop na olimpijskih igrah je bil vreden vsega truda in odrekanj. Zelo zadovoljen sem bil tudi z rezultatom v Seulu: popravil sem oba osebna rekorda, v disciplini na 1500 m prosto pa s časom 15:29,16 končal na 17. mestu. Poleg tega se mi je izpolnila dolgoletna želja plavati v isti skupini s Salnikovim, ki je kasneje še drugič zmagal na olimpijskih igrah. Še več pa so bile uredne izkušnje, s pomočjo katerih sem se na naslednjih olimpijskih igrah v Barceloni uvrstil v finale na 6. mesto in pa seveda dpživetja ob takem dogodku, ki se človeku za vedno vtisnejo v spomin.

Igor Majcen





OLIMPIJSKE IGRE V BARCELONI 1992

Tako kot pri drugih vrhunskih športnikih je bila tudi v meni nenehno prisotna želja, da bi nastopil na olimpijskih igrah, na največjem tekmovanju, ki združuje najboljše športnike vsega sveta.

Z uvrstitvijo v "B" finale na svetovnem prvenstvu v Perthu leta 1991 v moji disciplini Višinske priprave, priprave v Izraelu, redno treniranje z utežmi in seveda v bazenu so mi omogočili, da sem v Barceloni dosegel svoj zastavljeni cilj: uvrstitev v "B" finale na 400 m prosto.

Otvoritev olimpijskih iger v Barceloni je bil zame vsekakor izjemen in nepozaben dogodek. Druženje na stadionu z nekaterimi najboljšimi športniki na svetu sem uspel celo posneti in te slike mi veliko pomenijo. Ker imam tenis zelo rad in veliko prostega časa posvečam tenisu, mi slike z legendami tenisa - Stefanom Edbergom in Jimom Curierjem predstavljajo posebno veselje.

Tudi življenje v olimpijski vasi je bilo izredno zanimivo, saj sem redno srečeval mnoga znana športna imena. Predstavljajte se, kako v jedilnici za mizo sedijo Sanabria Sotomayor, Jan Železný, Carl Lewis, Merlene Ottey....

Kljub temu, da sem moral olimpijske igre zapustiti kmalu potem, ko sem odplaval svojo disciplino, pa je spomin nanje še danes zelo prijeten in nepozaben.

Jure Bučar



TUDI SKOKI IN VATERPOLO SO DEL KLUBSKE ZGODOVINE

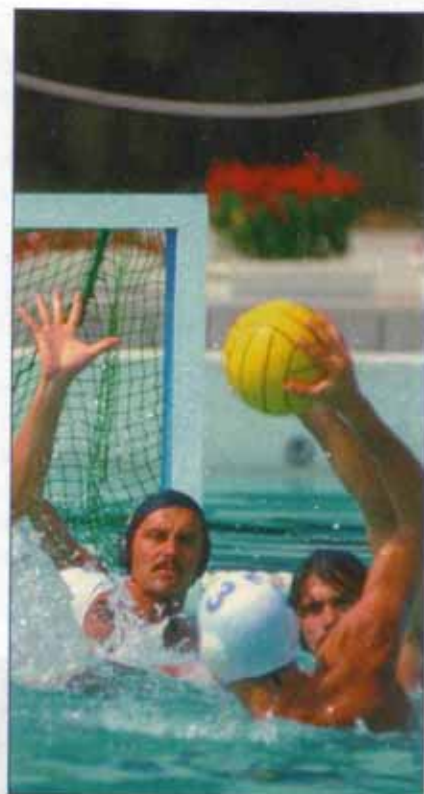
Plavalni klub Ljubljana je ob ustanovitvi poleg plavanja vključeval med svoje dejavnosti tudi skoke v vodo in vaterpolo. Zlasti skakalci so bili obetavna skupina, ki pa zaradi neustreznih tehničnih pogojev (skakalnic) ni mogla nadaljevati svojega dela.

VATERPOLO

Vaterpolska sekcija je z delom pričela tako, da je ekipa, ki je tekmovala v plavanju, nastopala tudi v vaterpolu. Sčasoma pa se je oblikovala samostojna vaterpolska ekipa, ki se je zagrizeno lotila dela in že leta 1951 osvojila naslov republiškega prvaka. Duša in motor tedanje ekipe je bil Branko Rotter, trener in hkrati najboljši igralec ekipe, v kateri so bili še Niko Adlešič, Vile Marolt, Pavle Podboršek, Marko Skoberne, Tone Vergelj in Beno Zupančič.

Leta 1954 je sekcija dobila trenerja Mirka Mirkovića, ki je ekipo ponovno pripeljal do naslova republiškega prvaka, leta 1957 je ekipo prevzel trener Jamnik in leta 1958 so ponovno osvojili republiško prvenstvo.

Leta 1960 je ekipo prevzel igralec prvega moštva Aco Kostiov, ki je s svojim zgledom, borbenostjo in voljo do dela potegnil za seboj celotno ekipo. Leta 1961 se je sijajni ekipi v sestavi Maks Bebič, Andrej Goršič, Aco Kostinov, Peter Marc, Mile Marolt, Lojze Poljanšek, Mile Seme, Peter Škofic, Srdžan Tomašević, Primož Umek, Tone Vergelj in Borut Volkar končno izpolnila velika želja - vstop v II. zvezno ligo, kjer so osvojili osmo mesto. Ponoven vstop v II. zvezno ligo se jim je posrečil leta 1968 z ekipo Borut Breskvar, Urban Dermastia, Aleksander Kostiov, Štefan Seme, Tine Sever, Matevž Sketelj, Boris Vošnjak, Miha Vrhunc, Borut in Mitja Zule in Marcel Zupan, kjer so osvojili celo 2. mesto.

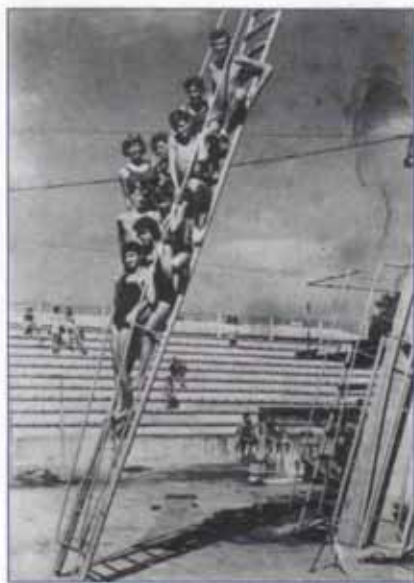


Vaterpolisti so se ves čas svojega delovanja srečevali z vrsto problemov kot so pomanjkanje trenerjev, neusmiljen boj za prostor in čas treningov v edinem bazenu itd. Pred nerešljivim problemom so se znašli, ko je leta 1970 zaradi preobremenjenosti prenehal z delom dolgoletni igralec in trener moštva Aleksander Kostiov. Nekaj časa so še vzrajali in se trudili, toda leta 1972 je vaterpolska sekcija prenehala delovati.

SKOKI

Pobudnika ustanovitve skakalne sekcije sta bila dr. Stojan Gala in Srečko Škofic. Pogoji za delo so bili težki, saj skakalci za treninge niso imeli svojega bazena. Poleti so gostovali na kopališču Ilirije, pozimi pa v telovadnici na ponjavi, ki jo je skonstruiral trener dr. Stojan Gala.

Že leta 1950 so se pokazali prvi vidnejši uspehi, leta 1954 pa so Lučka Čufar, Marjana Peršin in Janez Obštetar postali takorekoč nepremagljivi - osvojili so skoraj vse, kar je bilo moč doseči v mladinski konkurenci.



Kljub nenehnim težavam s pogoji za treninge so skakalci z načrtnim delom pod odličnim vodstvom dr. Stojana Gale in pomoči Jožeta Dolničarja, Borisa in Andreja Lasiča tudi v naslednjih letih osvajali naslove republiških in državnih prvakov, dobro so se odrezali tudi na gostovanjih v tujini. Med najuspešnejšimi v tedanji ekipi so bile pri ženskah Lučka Čufar, Marjana Peršin in Branka Rubinič, pri moških pa Marjan Brezovar, Peter in Rudi Košorok, Evgen Kovačič, Andrej Lasič, Janez Obštetar, Srečko Škofic in Lado Vrtačnik.

Leta 1961 je bilo prelomno, saj je z aktivnim delom prenehala celotna ženska ekipa in tudi večina najboljših moških članov, kasneje pa še odbor. Potrdilo se je pravilo, da je vedno potrebno poskrbeti za nenehen priliv mlajših tekmovalcev. Potrebno je bilo začeti znova. Kmalu so dosegli nekaj

izvrstnih rezultatov in nato ponovno posegali po najvišjih naslovih. Leta 1966 je Janez Obštetar z eno izjemo osvojil vsa prva mesta na zveznih in republiških tekmovanjih, Andreja Antončič pa je ponovno postala zimska državna prvakinja. To leto je klub zapustil najstarejši član Rudi Košorok, ki ima veliko zaslug za uspešen razvoj kluba, saj ni bil samo uspešen tekmovalec, ampak je svoje bogate izkušnje prenašal tudi na ostale.

Trenerske posle je nato uradno prevzel Janez Obštetar, ki pa je bil hkrati tudi še aktiven tekmovalec z vrhunskimi rezultati. Na državnem prvenstvu leta 1969 je osvojil prvo mesto, Andreja Antončič pa drugo, na balkanskih igrah pa je bil tretji.

Leta 1969 je bil Janez Obštetar proglašen za najboljšega slovenskega skakalca šestdesetih let.

Tudi v naslednjem letu so nanizali veliko uspehov: najboljšo slovenske uvrstitve na Zihorlovem memorialu, Janez Obštetar je bil ponovno državni prvak v skokih s stolpa, Vojka Grilc je postala absolutna mladinska državna prvakinja, Andreja Antončič, Japac Jakopin in Janez Obštetar so se uvrstili v finale na mednarodnem mitingu v Bolzanu, Janez Obštetar je osvojil 3. mesto v skokih s stolpa na balkanskih igrah v Atenah.

Leta 1974 je Janez Obštetar prejel Bloudkovo plaketo za vrhunske tekmovalne dosežke, za trenersko delo in za zasluge za razvoj te športne panoge.

Maja 1975 je bilo končno uradno odprto Centralno zimsko kopališče v Tivoliju. Skakalci so veliko pričakovali od novih skakalnih naprav, vendar pa niso mogli dobiti prostega popoldanskega termina, pa tudi stroški najemnine so bili



zanje previsoki. Tako so kljub novemu zimskemu bazenu ostali skoraj brez možnosti za zimsko treniranje. Še vedno pa je bila vrsta skakalcev ena najboljših v državi, saj so njeni člani posegali po najvišjih mestih tako na republiških kot na državnih prvenstvih. To sta bila predvsem Matej Grgurovič in Mile Bavcon.

Istega leta so zaradi dotrajanosti podrli skakalne naprave v letnem bazenu na Iliriji in skakalci so se morali voziti na trening na Jesenice. Kljub velikim prizadevanjem skakalcev in njihovega trenerja Janeza Obšetarja je skakalna sekcija zaradi nemogočih pogojev ugasnila, kljub izredno dolgi in uspešni tradiciji.



PLAVALNI KLUB LJUBLJANA ORGANIZIRA DVA MEDNARODNA PLAVALNA MITINGA POKAL MESTA LJUBLJANE



PREKO MITINGA V TUJINO

Začetki novega kluba so vedno skromni. Zboljšanjem pogojev, večanjem članstva, kvalitetnejšim strokovnim delom, postajajo tudi ambicije večje. Ko smo prekrizarili Slovenijo in Jugoslavijo, smo začeli pogledovati preko meja. Vendar so bila v začetku gostovanja in tekme težko izvedljive; pomanjkanje deviz, vizumov, draginja in podobno so onemogočili več mednarodnih srečanj. Nekaj smo jih imeli z "Železničarji" kot Železniški plavalni klub. Več tekmovalj smo lahko opravili le z izmenjavo med klubi v tujini. Zato smo potrebovali svoj mednarodni miting.

Leta 1974 je Plavalna zveza Slovenije pomagala organizirati mednarodni plavalni miting v Rovinju. PK Rovinj je bil takrat član Plavalne zveze Slovenije. Ta mednarodni plavalni miting se je lepo uveljavil in bil tudi v LEN koledarju. Tujce je predvsem privlačilo morje. Vendar to ni bilo dovolj. Ker v Rovinju niso zgradili ustreznega bazena, stari je bil z morskovo vodo in brez dna, je PZS prenesla miting v Ljubljano. V začetku je imel miting dve kategoriji, člansko in mladinsko. Vendar pa je postala organizacija takega mitinga prezahtevna, zato smo ga razdelili: članski del se je preselil v Kranj, mladinski pa je ostal v Ljubljani. Z nakupom elektronskega merjenja "Kyroscope" smo tudi, na tem področju dvignili raven mitinga. To elektronsko merjenje smo uporabljali deset let, ga obnavljali, popravljali in vzdrževali, ko so ga zamenjali boljši sistemi.

Kaj nam je pomenila organizacija mednarodnega plavalnega mitinga? Veliko. Potrebno je bilo ogromno iznajdlivosti, truda, strokovnega dela, zbiranja finančnih sredstev od denarja do materiala. Strnil je klubske delavce, starše in simpatizerje v prijetno delovno skupino, ki ji ni bilo nič oduč ali preveč ali pretežko. Mislim, da mora vsak klub organizirati vsaj eno prireditev večjega formata, saj to pomeni poživitev klubskega življenja, novi zagon, nova dela, nove ideje in napredek.

Ob mitingu se je porodila tudi ideja o klubiški štafeti. Sto plavalcev, trenerjev, nekdanjih plavalcev, staršev, prijateljev plavanja se je pomerilo v štafetnem plavanju 100x50m. Tudi tujci, ki so sodelovali na mitingu, so se nam večkrat pridružili. Bil je res pravi klubiški dan, kjer smo se zbrali vsi, ki smo bili blizu kluba. Po štafeti pa je vedno sledil še piknik z zabavo za mlade in stare, saj Kolezija s parkom in igriščem nudi res prijetno okolje.

Vračanje na Kolezijo je bilo vedno lepo in bo tudi unaprej!

Božo Bučar



POKAL JEŽEK

Plavalni Klub Ljubljana je v letu svoje štiridesetletnice prvič organiziral tekmovanje za mlajše dečke in deklice. Pokrovitelj tekme je bila tedanja Jugobanka (sedaj Abanka), katere zaščitni znak za otroško varčevanje je bil ježek, zato so tekmo poimenovali Pokal Ježek.

Tekmovanje je postalo tradicionalno in pomeni srečanje najmlajših plavalcev s poudarkom na druženju in spoznavanju tekmovalnega vzdušja. Pogosto je otrokovo prvo tekmovanje v plavalni karieri, prvo srečanje s pravimi merilnimi napravami, sodniki, gledalci, slovesnostjo ob razglasitvi najboljših. Je prva zmaga ali poraz. Je prvo srečanje z vrstniki iz vseh slovenskih in tudi tujih klubov, s katerimi se bo srečeval še leta in leta. Plavajo v disciplini "200 m mešano", vendar ne vseh štirih slogov naenkrat, temveč vsakega posebej, seštevke rezultatov vseh slogov pa pomeni končni rezultat. Vsi udeleženci Pokala Ježek so nagrajeni z diplomo, najboljši pa tudi z odličji in praktičnimi nagradami.

Zmagovali so tudi plavalci Plavalnega kluba Ljubljana: Nejc Burkeljca, Roko Čoko, Miha Ficker.



ISKRICE V OČEH NAJMLAJŠIH

Ježek. Ta tako prisrčna tekma za najmlajše plavalce, kjer je v otroških očeh ob bazenu videti toliko strahu in vznemirjenja pred prvim štartom, pa ponosnega olajšanja po uspešno opravljeni prvi preizkušnji v vodi, pa iskric sreče na koncu, ko otroške oči berejo svoje diplome. Na tribuni, polni mamic in ockov, sester in bratov, babic in dedkov, pa je čutili toliko ponosa in nervoze v pričakovanju prvega štarta svojega malčka.

Kamere brnijo. Bo zmoget? Ne bo? Bo dober?

Pa to konec koncev sploh ni pomembno, kajti tekma ima predvsem namen vzbuditi še večje zanimanje mladih za plavanje in na koncu zimske sezone nuditi razvedrilo ter srečanje najmlajšim plavalcem.

In kako se je Ježek skotil? Ideja se je daljnega leta 1985 ali 1986 porodila v glavah takratne tehnične komisije Plavalnega kluba Ljubljana - Antona Grabljeva, Martine Novak in Iztoka Pečirerja. Kriv pa je bil tivolski bazen, ki zaradi svojih 33 m ni imel nobene tekme. Pa so naredili program in ga namenili najmlajšim. In prav je tako.

Tekmovanje, danes sicer nekoliko spremenjeno, je usako leto bolj množično, z mednarodno udeležbo, polnimi tribunami in zadovoljnimi obrazi na koncu - tako tistih, ki so tekmovali, kakor tistih, ki so se trudili in izpeljali letos že enajsti pokal Ježek pod pokroviteljstvom Abanke.

Naj tako tudi ostane, ali pa naj bo še bolje! Srečno.

Dare Trobec

SELEKCIJE AKTIVNIH PLAVALCEV



Zgoraj:
Jaka Štiglic, Klemen Štamcar, Jaka
Gingiciosi, Alen Prošič, Eva Tasevski,
Matej Leskovšek, Gyula Csik, Žiga
Turk, Sašo Godec, Matej Logar, Sašo
Janjič, Matej Zupan, Miha Vrhovšek,
trenerka Eva Breznikar

Spodaj:
Tanja Kavšek, Anamarija Kostiov, Ana
Stankovič, Vid Prijatelj, Urša Štular

Manjkajo:
Žiga Novak, Blaž Regina, Jurij Vidmar,
Domen Žlebnik, Kristijan Gorenc



Zgoraj:
Aleš Kobe, Uroš Jedlovčnik, Miha
Ficker, Jan Ramovš, Urban Medič, Žiga
Babošek, Nina Vakselj, Gregor Jus,
Katja Saksida, Alenka Širca, Petra
Verbič, Maja Veldin, Jana Brumec,
Anja Rugelj, trener Grega Aleš, Manja
Veldin, Katja Rebolj

Spodaj:
Žiga Bradeško, Karmen Kobe, Petra
Hren, Nina Grden, Anja Sedlar

Manjkajo:
Grega Plevelj



Zgoraj:
Špela Verbec, Majca Horvat, Čoko
Roko, Dejan Tomič, Matej Markota

Spodaj:
Ana Horvat, Neva Sulič, Maja
Novakovič, Dane Sulič, Barbara
Fischinger

Manjkajo:
Aleš Ostanek, Miha Grohar, Vesna
Pučnik, Urša Čemažar, trener Domen
Majhen

SELEKCIJE AKTIVNIH PLAVALCEV

Zgoraj:

Uroš Tomšič, Borut Strel, Elvis Cirikovič,
Sandi Kelbič, Tadeja Prosen, Jelena
Lušič, Žiga Gosar

Spodaj:

Jernej Burkeljca, Sašo Juršič, Martin
Vrhovšek, trener Vlado Čermak, Jana
Petrič, Urška Vidmar

Manjkajo:

Abdrej Markota, Tomaž Mulej



Zgoraj:

Adam Resman, Mare Murn,
Luka Velikonja, Grega Miklič,
Mateja Škraba, Barbara Stante,
Sara Turk, trener Oliver Mumalo

Spodaj:

Žiga Vurkeljč, Emil Tahirovič,
Boris Bošnjakovič, Luka Zupanič,
Pia Prosen, Tanja Dereani

Manjkajo:

Janez Burkeljca, Miha Dereani,
Špela Cerkvenik



Zgoraj:

Luka Potočnik,
Iztok Škabar,
Igor Majcen,

Spodaj:

Jure Fortuna,
Petra Florlančič,
trener Vlado Čermak,
Gorazd Škabar



DVAJSETERICE NAJBOLJŠIH PLAVALK IN PLAVALCEV V 50 LETNI ZGODOVINI KLUBA

50 METRSKI BAZENI

ŽENSKE

50 M PROSTO

1. AVBELJ	OLGA	65	:27,92
2. SOJAR	NATAŠA	80	:28,34
3. OCVRK	MOJCA	78	:28,81
4. PREBIL	JANA	74	:28,93
5. ŠULC	TINA	77	:29,04
6. FLORJANČIČ	PETRA	81	:29,12
7. PEČLIN	KATJA	77	:29,13
8. DEREANI	TANJA	83	:29,20
9. HINIČ	KSENJA	73	:29,47
10. ZAHIROVIČ	JELENA	77	:29,47
11. KAVČIČ	VIDA	68	:29,59
12. PROSEN	PIA	83	:29,63
13. CERKVENIK	ŠPELA	82	:29,75
14. FUNKL	KATJA	80	:29,99
15. NOVAKOVIČ	NEVENKA	79	:30,00
16. LINHART	JANJA	78	:30,03
17. ŠKRABA	MATEJA	79	:30,30
18. KURET	BARBARA	72	:30,62
19. PELJHAN	PETRA	70	:30,63
20. ŠIMIC	MATEJA	80	:30,68

100 M PROSTO

1. AVBELJ	OLGA	65	1:01,24
2. SOJAR	NATAŠA	80	1:01,93
3. ŠULC	TINA	77	1:02,15
4. HINIČ	KSENJA	72	1:02,42
5. DEREANI	TANJA	83	1:02,71
6. FLORJANČIČ	PETRA	81	1:02,99
7. PREBIL	JANA	74	1:03,10
8. PEČLIN	KATJA	77	1:03,73
9. FUNKL	KATJA	80	1:03,74
10. KAVČIČ	VIDA	68	1:03,93
11. MARKOVIČ	JANA	60	1:04,00
12. VEHOVEC	NIKA	61	1:04,57
13. NOVAKOVIČ	NEVENKA	79	1:04,74
14. ŠKRABA	MATEJA	79	1:04,76
15. PROSEN	PIA	83	1:04,81
16. LINHART	JANJA	78	1:05,00
17. TRTNIK	ZLATA	47	1:05,10
18. KOTAR	NATAŠA	72	1:05,10
19. ZAHIROVIČ	JELENA	77	1:05,17
20. CERKVENIK	ŠPELA	82	1:05,43

200 M PROSTO

1. ŠULC	TINA	77	2:10,18
2. FLORJANČIČ	PETRA	81	2:11,33
3. AVBELJ	OLGA	65	2:12,74
4. DEREANI	TANJA	83	2:13,16
5. OCVRK	MOJCA	78	2:13,45
6. HINIČ	KSENJA	73	2:13,98
7. FUNKL	KATJA	80	2:15,14
8. PREBIL	JANA	74	2:16,97
9. MARKOVIČ	JANA	60	2:17,10
10. KAVČIČ	VIDA	68	2:17,64
11. PEČLIN	KATJA	77	2:17,75
12. ZAHIROVIČ	JELENA	77	2:18,61
13. LINHART	JANJA	78	2:18,68
14. KOTAR	NATAŠA	72	2:18,69
15. STEGNAR	NANA	69	2:18,89
16. BREZNIKAR	EVA	77	2:18,91
17. PELJHAN	PETRA	70	2:19,00
18. ŠIMIC	MATEJA	80	2:19,03
19. STANTE	BARBARA	79	2:19,03
20. CERKVENIK	ŠPELA	82	2:19,11

MOŠKI

50 M PROSTO

1. TAHIROVIČ	EMIL	79	:24,50
2. BOŽIKOV	KREŠO	75	:24,68
3. ŠKABAR	IZTOK	75	:24,73
4. MARKOVIČ	IGOR	77	:24,98
5. VELIKONJA	LUKA	81	:25,28
6. MARTINČIČ	ŽIGA	68	:25,39
7. HANŽEKOVIČ	LADO	62	:25,40
8. MAJCEN	NACE	68	:25,67
9. POTOČNIK	LUKA	79	:25,69
10. KAVČIČ	GREGOR	76	:25,73
11. NOVAK	BORIS	63	:25,80
12. MAHER	TOMAŽ	73	:25,89
13. BUČAR	JURE	66	:26,04
14. ARTIČ	JANI	67	:26,08
15. FORTUNA	JURE	77	:26,41
16. ŠTRUKELJ	GREGA	77	:26,42
17. VURKELJ	ŽIGA	81	:26,48
18. HREN	KRISTJAN	73	:26,52
19. ŽUPANIČ	LUKA	81	:26,61
20. MAJCEN	IGOR	69	:26,69

100 M PROSTO

1. BUČAR	JURE	66	:53,31
2. ŠKABAR	IZTOK	75	:53,34
3. MAJCEN	NACE	68	:53,93
4. TAHIROVIČ	EMIL	79	:54,55
5. NOVAK	BORIS	63	:54,58
6. BOŽIKOV	KREŠO	75	:54,75
7. VELIKONJA	LUKA	81	:55,05
8. MARTINČIČ	ŽIGA	68	:55,32
9. MARKOVIČ	IGOR	77	:55,49
10. FORTUNA	JURE	77	:56,02
11. MAJCEN	IGOR	69	:56,05
12. JEMEC	JERNEJ	73	:56,05
13. GOVŠE	IVAN	76	:56,14
14. ŠKABAR	GORAŽD	78	:56,30
15. NOVAK	ZORAN	67	:56,40
16. ARTIČ	JANI	67	:56,43
17. HREN	KRISTJAN	73	:56,51
18. MAHER	TOMAŽ	67	:56,60
19. POTOČNIK	LUKA	79	:56,84
20. HANŽEKOVIČ	LADO	62	:57,04

200 M PROSTO

1. BUČAR	JURE	66	1:51,74
2. MAJCEN	NACE	68	1:54,29
3. ŠKABAR	IZTOK	75	1:54,64
4. MAJCEN	IGOR	69	1:55,69
5. NOVAK	BORIS	63	1:57,91
6. JEMEC	JERNEJ	73	1:59,11
7. FORTUNA	JURE	77	1:59,23
8. ARTIČ	JANI	67	1:59,29
9. KAVČIČ	GREGOR	76	1:59,52
10. MAJHEN	DOMEN	74	1:59,56
11. ŠKABAR	GORAŽD	78	2:00,29
12. NOVAK	ZORAN	67	2:00,69
13. TAHIROVIČ	EMIL	79	2:01,65
14. GOVŠE	IVAN	76	2:01,90
15. VELIKONJA	LUKA	81	2:02,14
16. MARKOVIČ	IGOR	77	2:03,11
17. AČKUN	DAMJAN	72	2:03,27
18. MARTINČIČ	ŽIGA	68	2:04,08
19. MILIČ	NEBOJŠA	69	2:04,08
20. HREN	KRISTJAN	71	2:04,11

ŽENSKE

400 M PROSTO

1. FLORJANČIČ	PETRA	81	4:32,11
2. ŠULC	TINA	77	4:33,09
3. OCVIRK	MOJCA	78	4:33,79
4. BREZNIKAR	EVA	77	4:38,78
5. DEREANI	TANJA	83	4:40,28
6. HINIČ	KSENJA	73	4:40,39
7. AVBELJ	OLGA	65	4:42,05
8. MOČNIK	BARBARA	64	4:42,56
9. FUNKL	KATJA	80	4:42,71
10. STANTE	BARBARA	79	4:43,40
11. KOTAR	NATAŠA	72	4:44,10
12. STEGNAR	NANA	69	4:45,27
13. VIDMAR	URŠA	84	4:46,16
14. PELJHAN	PETRA	70	4:47,00
15. KAVČIČ	SIMONA	68	4:47,06
16. KAVČIČ	VIDA	68	4:47,37
17. ŠKRABA	MATEJA	79	4:48,14
18. PEČLIN	KATJA	77	4:48,74
19. CERKVENIK	ŠPELA	82	4:48,81
20. SOJAR	NATAŠA	80	4:49,00

800 M PROSTO

1. FLORJANČIČ	PETRA	81	9:17,09
2. ŠULC	TINA	77	9:17,86
3. OCVIRK	MOJCA	78	9:25,84
4. DEREANI	TANJA	83	9:36,10
5. FUNKL	KATJA	80	9:36,69
6. STANTE	BARBARA	79	9:38,43
7. AVBELJ	OLGA	65	9:40,85
8. CERKVENIK	ŠPELA	82	9:41,21
9. VIDMAR	URŠA	84	9:43,30
10. ŠEFMAN	MARUŠA	78	9:45,07
11. HINIČ	KSENJA	73	9:45,11
12. KOTAR	NATAŠA	72	9:46,20
13. STEGNAR	NANA	69	9:46,29
14. ŠKRABA	MATEJA	79	9:48,54
15. MOČNIK	BARBARA	64	9:49,43
16. ŠIMIC	MATEJA	80	9:50,30
17. KURET	BARBARA	72	9:50,81
18. KAVČIČ	SIMONA	68	9:52,74
19. PEČLIN	KATJA	77	9:53,63
20. ZAHIROVIČ	JELENA	77	9:55,32

100 M PRSNO

1. PEČLIN	KATJA	77	1:17,88
2. BREZNIKAR	EVA	77	1:17,93
3. PROSEN	PIA	83	1:18,04
4. PAVLOVIČ	MOJCA	78	1:19,42
5. AVBELJ	IRENA	65	1:21,16
6. VOVKO	NEVENKA	56	1:21,80
7. STEGNAR	LAURA	74	1:22,40
8. MARKOVIČ	JANA	60	1:22,80
9. BUJLIČ	NATALIJA	66	1:23,13
10. PUČNIK	VEŠNA	85	1:23,33
11. OPARA	URŠA	67	1:23,58
12. KLEMENČIČ	METKA	79	1:23,84
13. STANTE	BARBARA	79	1:24,66
14. VRHOVŠEK	KATJA	69	1:25,10
15. KAVČIČ	SIMONA	68	1:25,52
16. FUNKL	KATJA	80	1:25,59
17. VRHOVŠEK	URŠA	68	1:25,77
18. VRBINC	ANDREJA	64	1:25,80
19. PROSEN	TADEJA	84	1:26,10
20. TURK	DARJA	71	1:26,25

200 M PRSNO

1. PROSEN	PIA	83	2:44,92
2. BREZNIKAR	EVA	77	2:47,12
3. PEČLIN	KATJA	77	2:47,65
4. VOVKO	NEVENKA	56	2:55,20
5. PAVLOVIČ	MOJCA	78	2:56,39
6. STANTE	BARBARA	79	2:56,55
7. STEGNAR	LAURA	74	2:57,34
8. PUČNIK	VEŠNA	85	2:58,68
9. MARKOVIČ	JANA	60	2:59,10
10. KLEMENČIČ	METKA	79	2:59,18
11. FUNKL	KATJA	80	2:59,53
12. OPARA	URŠA	67	2:59,52
13. AVBELJ	IRENA	65	3:00,10
14. TOMINŠEK	SONJA	39	3:02,10
15. TRTNIK	BREDA	58	3:02,40
16. KAVČIČ	SIMONA	68	3:02,55
17. BUJLIČ	NATALIJA	66	3:02,76
18. GRAŠEK	MATEJA	67	3:03,15
19. VRHOVŠEK	URŠA	68	3:03,60
20. VRHOVŠEK	KATJA	69	3:03,95

MOŠKI

400 m PROSTO

1. BUČAR	JURE	66	3:53,14
2. MAJCEN	NACE	68	3:55,28
3. MAJCEN	IGOR	69	3:57,67
4. ŠKABAR	IZTOK	75	4:06,33
5. MAJHEN	DOMEN	74	4:07,84
6. FORTUNA	JURE	77	4:08,56
7. GOVŠE	IVAN	76	4:11,04
8. ARTIČ	JANI	67	4:11,66
9. JEMEC	JERNEJ	73	4:11,91
10. ŠKABAR	GORAŽD	78	4:12,33
11. KAVČIČ	GREGOR	76	4:12,62
12. NOVAK	ZORAN	67	4:13,41
13. NOVAK	BORIS	63	4:13,79
14. HREN	KRISTJAN	73	4:18,99
15. AČKUN	DAMJAN	72	4:19,47
16. GRABJEVEC	KLEMEN	72	4:20,11
17. MIKLIČ	GREGOR	81	4:21,24
18. RAMOVŽ	MATJAŽ	67	4:21,39
19. VURKEJUC	ŽIGA	81	4:21,71
20. PULJIČ	MARKO	71	4:22,41

1500 M PROSTO

1. MAJCEN	IGOR	69 LL	15:15,05
2. BUČAR	JURE	66 LL	15:44,15
3. MAJCEN	NACE	68 LL	15:54,69
4. MAJHEN	DOMEN	74 LL	16:19,18
5. FORTUNA	JURE	77 LL	16:20,69
6. ŠKABAR	GORAŽD	78 LL	16:31,08
7. ŠKABAR	IZTOK	75 LL	17:03,42
8. GOVŠE	IVAN	76 LL	17:03,94
9. GRABJEVEC	KLEMEN	72 LL	17:05,42
10. NOVAK	ZORAN	67 LL	17:11,75
11. JEMEC	JERNEJ	73 LL	17:13,79
12. ARTIČ	JANI	67 LL	17:16,64
13. AČKUN	DAMJAN	72 LL	17:18,05
14. KAVČIČ	GREGOR	76 LL	17:23,80
15. VILAR	ANDREJ	61 LL	17:24,87
16. VURKEJUC	ŽIGA	81 LL	17:25,93
17. MIKLIČ	GREGOR	81 LL	17:30,30
18. KOKOL	PRIMOŽ	63 LL	17:37,99
19. HREN	KRISTJAN	73 LL	17:38,99
20. ZUPANIČ	LUKA	81 LL	17:39,73

100 M PRSNO

1. TAHIROVIČ	EMIL	79	1:05,70
2. SLAPERNIK	TOMAŽ	71	1:08,17
3. GOLOB	MARKO	76	1:08,68
4. VELIKONJA	LUKA	81	1:10,69
5. MEJAČ	ŽIGA	64	1:10,69
6. MAHER	TOMAŽ	67	1:11,23
7. KOSTELEC	MARKO	68	1:11,64
8. MIKLIČ	GREGOR	81	1:12,53
9. GOVŠE	GREGOR	79	1:12,74
10. SMRDEJ	MITJA	77	1:13,24
11. LUŠIČ	HRVOJE	80	1:14,10
12. MIHELIČ	ROK	64	1:14,93
13. OGRIN	TOMO	40	1:16,20
14. VRHOVŠEK	MARTIN	83	1:16,23
15. DEREANI	TOMAŽ	54	1:16,80
16. TOMŠIČ	UROŠ	83	1:16,84
17. PELC	JANEZ	38	1:16,90
18. DRNAČ	ANDREJ	65	1:16,92
19. BONETTI	SLAVKO	46	1:17,20
20. JUG	JURE	74	1:17,03

200 M PRSNO

1. SLAPERNIK	TOMAŽ	71	2:27,52
2. GOLOB	MARKO	76	2:28,70
3. GOVŠE	GREGOR	79	2:34,24
4. MEJAČ	ŽIGA	64	2:34,53
5. LUŠIČ	HRVOJE	80	2:37,01
6. SMRDEJ	MITJA	77	2:37,03
7. KOSTELEC	MARKO	68	2:37,41
8. MAHER	TOMAŽ	67	2:38,12
9. MIHELIČ	ROK	64	2:40,33
10. MIKLIČ	GREGOR	81	2:40,33
11. TAHIROVIČ	EMIL	79	2:40,62
12. NOVAK	BORIS	63	2:41,92
13. TOMŠIČ	UROŠ	83	2:45,99
14. DEREANI	TOMAŽ	54	2:46,20
15. OGRIN	TOMO	40	2:46,30
16. KELBIČ	SANDI	82	2:47,09
17. PELC	JANEZ	38	2:47,20
18. VELIKONJA	LUKA	81	2:48,08
19. PAVLIHA	SIMON	62	2:48,90
20. BONETTI	SLAVKO	46	2:49,80

ŽENSKE

100 M DELFIN

1. KAVČIČ	VIDA	68	1:05,57
2. BREZNIKAR	EVA	77	1:06,87
3. KURET	BARBARA	72	1:07,39
4. OCVIRK	MOJCA	78	1:08,28
5. LENARČIČ	HELENA	65	1:08,69
6. ŠKRABA	MATEJA	79	1:08,93
7. TURK	SARA	82	1:09,17
8. PREBIL	JANA	74	1:09,62
9. DEREANI	TANJA	83	1:10,23
10. MOČNIK	BARBARA	64	1:10,70
11. PEČLIN	KATJA	77	1:11,07
12. AVBELJ	OLGA	65	1:11,23
13. FLORJANČIČ	PETRA	81	1:11,51
14. STEGNAR	NANA	69	1:12,73
15. KORSIKA	JADRANKA	59	1:13,10
16. MARKOVIČ	JANA	60	1:13,49
17. ŠEFMAN	MARUŠA	78	1:13,49
18. HINIČ	KSENJA	73	1:13,50
19. KRIŽNIK	KATJA	79	1:13,51
20. FUNKL	KATJA	80	1:13,73

200 M DELFIN

1. BREZNIKAR	EVA	77	2:21,59
2. KURET	BARBARA	72	2:25,82
3. OCVIRK	MOJCA	78	2:25,87
4. KAVČIČ	VIDA	68	2:28,16
5. LENARČIČ	HELENA	65	2:30,24
6. ŠKRABA	MATEJA	79	2:30,63
7. MOČNIK	BARBARA	64	2:32,41
8. TURK	SARA	82	2:34,87
9. ŠEFMAN	MARUŠA	78	2:37,16
10. STEGNAR	NANA	69	2:38,00
11. DEREANI	TANJA	83	2:38,18
12. KRIŽNIK	KATJA	75	2:40,92
13. GRAŠEK	MATEJA	67	2:41,18
14. ŠIMIC	MATEJA	80	2:41,97
15. PETRIČ	NINA	70	2:42,29
16. SILVESTER	BARBARA	69	2:42,38
17. FUNKL	KATJA	80	2:42,79
18. KORSIKA	JADRANKA	59	2:45,40
19. ŠULC	TINA	77	2:45,48
20. LUŠIČ	JELENA	84	2:47,54

100 M HRBTNO

1. SOJAR	NATAŠA	80	1:09,01
2. ZAHIROVIČ	JELENA	77	1:11,57
3. BOREC	JANJA	60	1:12,80
4. OCVIRK	MOJCA	78	1:13,87
5. MARN	BRINA	81	1:14,18
6. ŠKRABA	MATEJA	79	1:14,46
7. FLORJANČIČ	PETRA	81	1:14,65
8. VRHOVŠEK	URŠA	68	1:15,45
9. KAVČIČ	VIDA	68	1:15,19
10. KAVČIČ	SIMONA	68	1:16,05
11. AVBELJ	OLGA	65	1:16,70
12. MANOJLOVIČ	BARBARA	78	1:16,80
13. VOVKO	NEVENKA	56	1:16,90
14. TRTNIK	BREDA	58	1:17,00
15. SILVESTER	BARBARA	69	1:17,34
16. KOCMUT	NATAŠA	70	1:17,39
17. DEREANI	TANJA	83	1:17,71
18. HINIČ	KSENJA	73	1:18,07
19. ŠIMIC	MATEJA	80	1:18,10
20. SOUVAN	MIŠA	46	1:18,60

200 M HRBTNO

1. SOJAR	NATAŠA	80	2:25,58
2. ZAHIROVIČ	JELENA	77	2:33,67
3. BOREC	JANJA	60	2:34,80
4. MARN	BRINA	81	2:36,84
5. BREZNIKAR	EVA	77	2:39,15
6. ŠIMIC	MATEJA	80	2:41,36
7. VRHOVŠEK	URŠA	68	2:41,37
8. KOCMUT	NATAŠA	70	2:42,10
9. AVBELJ	OLGA	65	2:42,89
10. KAVČIČ	VIDA	68	2:43,10
10. FLORJANČIČ	PETRA	81	2:43,71
11. MARN	LARA	81	2:44,13
12. MANOJLOVIČ	BARBARA	78	2:44,14
13. OCVIRK	MOJCA	78	2:44,19
14. ŠKRABA	MATEJA	79	2:44,25
15. VOVKO	NEVENKA	56	2:44,30
17. FUNKL	KATJA	80	2:44,91
18. KOTAR	NATAŠA	72	2:45,13
19. DEREANI	TANJA	83	2:45,18
20. SILVESTER	BARBARA	69	2:45,83

MOŠKI

100 M DELFIN

1. TAHIROVIČ	EMIL	79	1:56,35
2. HANŽEKOVIČ	LADO	62	1:58,57
3. KAVČIČ	GREGOR	76	1:59,33
4. MAJČEN	NACE	68	1:00,18
5. DERMASTJA	URBAN	46	1:00,20
6. PULJIČ	MARKO	70	1:00,31
7. ŠKABAR	IZTOK	75	1:00,39
8. ARTIČ	JANI	67	1:01,27
9. MAJČEN	IGOR	69	1:01,43
10. DRNAČ	ANDREJ	65	1:01,64
11. ŠKABAR	GORAZD	78	1:01,67
12. POTOČNIK	LUKA	79	1:01,69
13. BUČAR	JURE	66	1:02,17
14. NOVAK	BORIS	63	1:02,24
15. VELIKONJA	LUKA	81	1:02,26
16. FORTUNA	JURE	77	1:03,36
17. GOLOB	MARKO	76	1:03,51
18. VOŠNJAK	BORIS	48	1:03,60
19. KOSTANJŠEK	ALEKSANDER	51	1:03,80
20. VRHOVŠEK	MARTIN	83	1:03,83

200 M DELFIN

1. MAJČEN	NACE	68	2:06,28
2. TAHIROVIČ	EMIL	79	2:06,61
3. PULJIČ	MARKO	71	2:07,13
4. MAJČEN	IGOR	69	2:09,32
5. KAVČIČ	GREGOR	76	2:10,47
6. DRNAČ	ANDREJ	65	2:12,92
7. FORTUNA	JURE	77	2:13,21
8. HANŽEKOVIČ	LADO	62	2:14,56
9. ŠKABAR	GORAZD	78	2:15,16
10. ARTIČ	JANI	67	2:16,98
11. VELIKONJA	LUKA	81	2:18,92
12. MAJHEN	DOMEN	74	2:19,24
13. BUČAR	JURE	66	2:20,88
14. DERMASTJA	URBAN	46	2:20,90
15. NANUT	MATJAŽ	69	2:21,51
16. VIDENIČ	PRIMOŽ	68	2:22,11
17. VOŠNJAK	BORIS	48	2:23,70
18. MILIČ	NEBOJŠA	69	2:24,97
19. MAJHEN	DOMEN	74	2:25,21
20. LUŠIČ	HRVOJE	83	2:26,41

100 M HRBTNO

1. NOVAK	BORIS	63	1:59,53
2. MARKOVIČ	IGOR	77	1:00,03
3. TORKAR	TOMAŽ	73	1:01,72
4. VRHOVŠEK	DANIJEL	45	1:02,00
5. BOŽIKOV	KREŠO	75	1:02,37
6. PREDALIČ	PRIMOŽ	68	1:03,31
7. DRNAČ	ANDREJ	65	1:03,58
8. BLATNIK	ANDREJ	75	1:03,75
9. POTOČNIK	LUKA	79	1:03,84
10. MARTINČIČ	ŽIGA	68	1:03,86
11. DANEU	BOJAN	50	1:05,40
12. ARTIČ	JANI	67	1:05,76
13. FORTUNA	JURE	77	1:05,98
14. BURKELUČA	JANEZ	80	1:06,40
15. GOVŠE	IVAN	76	1:06,36
16. LAUŠ	GREGOR	59	1:07,21
17. MAJHEN	DOMEN	74	1:07,30
18. BOŠNJAKOVIČ	BORIS	81	1:07,43
19. ČIRIKOVIČ	ELVIS	82	1:08,04
20. ŠEFMAN	MARKO	76	1:08,11

200 M HRBTNO

1. NOVAK	BORIS	63	2:08,59
2. MARKOVIČ	IGOR	77	2:10,10
3. TORKAR	TOMAŽ	73	2:13,72
4. PREDALIČ	PRIMOŽ	68	2:16,09
5. DRNAČ	ANDREJ	65	2:17,27
6. BOŽIKOV	KREŠO	75	2:17,37
7. BLATNIK	ANDREJ	75	2:17,44
8. VRHOVŠEK	DANIJEL	45	2:18,00
9. ARTIČ	JANI	67	2:18,91
10. POTOČNIK	LUKA	79	2:19,53
11. MARTINČIČ	ŽIGA	68	2:19,90
12. DANEU	BOJAN	50	2:22,80
13. MAJHEN	DOMEN	74	2:23,75
14. ŠEFMAN	MARKO	76	2:23,93
15. BURKELUČA	JANEZ	80	2:24,95
16. SIMONIČ	BORIS	71	2:25,60
17. RESMAN	ADAM	80	2:26,09
18. HREN	KRISTJAN	73	2:26,19
19. FORTUNA	JURE	77	2:27,36
20. BOŠNJAKOVIČ	BORIS	81	2:27,43

ŽENSKE

200 M MEŠANO

1. BREZNIKAR	EVA	77	2:26,80
2. ŠKRABA	MATEJA	79	2:34,32
3. DEREANI	TANJA	83	2:36,33
4. KAVČIČ	VIDA	68	2:36,39
5. SOJAR	NATAŠA	80	2:36,59
6. ŠULC	TINA	77	2:37,17
7. PEČLIN	KATJA	77	2:37,70
8. FUNKL	KATJA	80	2:37,99
9. AVBELJ	OLGA	65	2:38,13
10. MARKOVIČ	JANA	60	2:38,30
11. PROŠEN	PIA	83	2:39,56
12. KURET	BARBARA	72	2:39,81
13. FLORJANČIČ	PETRA	81	2:40,39
14. STANTE	BARBARA	79	2:40,47
15. KAVČIČ	SIMONA	68	2:40,54
16. ŠEFMAN	MARUŠA	78	2:40,60
17. LENARČIČ	HELENA	65	2:41,10
18. HINIČ	KSENJA	73	2:41,30
19. VOVKO	NEVENKA	56	2:41,50
20. SILVESTER	BARBARA	69	2:41,50

400 M MEŠANO

1. BREZNIKAR	EVA	77	5:12,12
2. ŠKRABA	MATEJA	79	5:23,13
3. SOJAR	NATAŠA	80	5:27,48
4. ŠULC	TINA	77	5:29,79
5. DEREANI	TANJA	83	5:31,75
6. FUNKL	KATJA	80	5:32,72
7. FLORJANČIČ	PETRA	81	5:34,22
8. PROŠEN	PIA	83	5:35,40
9. KAVČIČ	VIDA	68	5:36,00
10. STANTE	BARBARA	79	5:36,41
11. ŠEFMAN	MARUŠA	78	5:36,57
12. KURET	BARBARA	72	5:37,15
13. MOČNIK	BARBARA	64	5:38,83
14. PETRIČ	NINA	78	5:39,02
15. AVBELJ	OLGA	65	5:39,39
16. MARKOVIČ	JANA	60	5:40,00
17. KAVČIČ	SIMONA	68	5:41,15
18. HINIČ	KSENJA	73	5:41,92
19. STEGNAR	LAURA	74	5:42,19
20. ŠIMIC	MATEJA	80	5:43,31

MOŠKI

200 M MEŠANO

1. NOVAK	BORIS	63	2:09,19
2. TAHIROVIČ	EMIL	79	2:16,49
3. DRNAČ	ANDREJ	65	2:17,51
4. MAJCEN	NACE	68	2:17,94
5. VELIKONJA	LUKA	81	2:19,23
6. SLAPERNIK	TOMAŽ	71	2:19,60
7. PULJIČ	MARKO	71	2:20,01
8. MIKLIČ	GREGOR	81	2:20,27
9. GOVŠE	GREGA	79	2:20,52
10. GOLOB	MARKO	76	2:20,75
11. MAJCEN	IGOR	69	2:20,75
12. ŠKABAR	GORAŽD	78	2:22,52
13. LUŠIČ	HRVOJE	80	2:22,86
14. NANUT	MATJAŽ	69	2:23,03
15. MEJAČ	ŽIGA	64	2:23,27
16. BLATNIK	ANDREJ	75	2:23,44
17. BOŽIKOV	KREŠO	75	2:23,28
18. NOVAK	ZORAN	67	2:24,13
19. BUČAR	JURE	66	2:24,20
20. VRHOVŠEK	DANIJEL	45	2:24,40

400 M MEŠANO

1. NOVAK	BORIS	63	4:37,78
2. MAJCEN	NACE	68	4:43,70
3. MAJCEN	IGOR	69	4:46,25
4. DRNAČ	ANDREJ	65	4:49,30
5. PULJIČ	MARKO	71	4:53,60
6. FORTUNA	JURE	77	4:58,26
7. LUŠIČ	HRVOJE	80	5:01,14
8. TAHIROVIČ	EMIL	79	5:01,88
9. NANUT	MATJAŽ	69	5:01,89
10. GOVŠE	GREGOR	79	5:02,77
11. MIKLIČ	GREGOR	81	5:03,89
12. VRHOVŠEK	MARTIN	83	5:05,55
13. BLATNIK	ANDREJ	75	5:09,39
14. TORKAR	TOMAŽ	73	5:10,03
15. MAHER	TOMAŽ	67	5:10,19
16. GOVŠE	IVAN	76	5:10,65
17. GRABLJEVEC	KLEMEN	72	5:13,45
18. HREN	KRISTJAN	73	5:14,63
19. GOLOB	MARKO	76	5:15,44
20. MURN	MARKO	82	5:17,29

NAMESTO ZAKLJUČKA

Bogato klubsko zgodovino smo povzeli po almanahu ob 40-letnici kluba, za zadnjih 10 let pa po obsežnem gradivu, ki ga je pripravil Vlado Čermak. Zavedamo se, da je pri pisanju izpadlo marsikaj, kar bi moralo biti v jubilejnem almanahu, vendar ničesar nismo namerno izpustili. Zato se opravičujemo vsem, ki se ne bodo našli na teh straneh, pa bi si to s svojim deležem zaslužili.

Hvaležni bomo vsem, ki nam boste posredovali manjkajoče podatke, da jih bomo lahko uvrstili v naslednjo podobno publikacijo.

Uredniški odbor

Iskreno se zahvaljujemo vsem, (tudi tistim, ki jih nismo uspeli navesti) ki so prispevali k obeležitvi petdesetletnice Plavalnega kluba Ljubljana.



NADGRADNJA ZAVIŠEK d.o.o.

GRADBENO PODJETJE IN TRGOVINA

LJUBLJANA, IŽANSKA C. 343

TEL.: 061/1275 075



LIMNOS

mobitel

SLOVENSKI OPERATER NMT & GSM



INŠTITUT ZA GEOLOGIJO,
GEOTEHNIKO IN GEOFIZIKO
Dimičeva ul. 14, 1109 Ljubljana
Tel.: (++ 386 61) 1682 461



Celovška c. 136, Ljubljana



MOHORJEVA DRUŽBA CELOVEC

Poljanska 97, Ljubljana

Tel.: 30 10 97

INTERRA
LEASING d.d.



1000 Ljubljana, Tomšičeva 3

Tel.: (061) 125 31 79, 125 32 54, 125 91 34, Fax.: (061) 21 41 93



SIGNA d.o.o.

PE ČRNUČE, Brnčičeva 31

1231 Črnuče

Tel.: 061/161 14 83, 161 15 83

Tel./fax: 061/373 202



Založba Mladinska knjiga



ADRIA

ADRIA AIRWAYS

SLOVENSKI LETALSKI PREVOZNIK

THE AIRLINE OF SLOVENIA



ABANKA D.D. LJUBLJANA

ARMING

podjetje za gradnjo,
projektiranje in inženiring.d.o.o



Podjetje za inženiring, proizvodnjo in storitve, d.o.o.
SLOVENIJA, 1001 Ljubljana, C. Ljubljanske brigade 17
p.p. 3704, tel.: +386 61 159 9091, fax: +368 61 159 93 89

ABC TRGOVINA

Wolfova 12
1000 Ljubljana

CESTNO PODJETJE MARIBOR

Iztokova 30
2000 Maribor

CESTOGRADNJA MARIBOR

Lahova 40
2000 Maribor

CHEMO d.d.,

Maistrova 10
1000 Ljubljana

COLOR MEDVODE,

Komandanta Staneta 4
Medvode

FOTO DELAVNICA

Bojan Splichal
Celovška 199
Ljubljana

FRIZER

MARJETA PODKRAJŠEK

FROGI d.o.o.

Vodnikova 265
1000 Ljubljana

GEOGRAD d.o.o.

Cesta na Brod 2
1000 Ljubljana

GINEX d.o.o.

Mizarska ulica 27
5250 Solkan

HIDROTEHNIK

Slovenčeva 95
1000 Ljubljana

HIS d.o.o.

Verovškova 64
1000 Ljubljana

HMEZAD d.o.o.

Dunajska 103
1000 Ljubljana

KOLINSKAd.d,

Šmartinska cesta 30
1000 Ljubljana

KOMPAS TURIZEM d.d.

Pražakova 4
1000 Ljubljana

KOZMETIČNI SALON ŠPELA

Jurčkova c.11
1000 Ljubljana

LABOD

LEDINA d.o.o.

2000 Maribor

LEK d.d.

Verovškova 57
Ljubljana

LJUBLJANSKE MLEKARNE d.o.o.

Tolstojeva 63
1000 Ljubljana

MATIK d.o.o.

Smrekarjeva 3
1000 Ljubljana

MINERAL d.d.

Letališka 5
1000 Ljubljana

MrFIT, d.o.o.

Prešernova 22
1000 Ljubljana

OKREPČEVALNICA PRI KOVAČU

OPERNA KLET

Župančičeva 2
1000 Ljubljana

PONTING d.o.o.

Strossmayerjeva 28
2000 Maribor

RAZVEDRILO d.o.o.

Ižanska 2a
Ljubljana

REALITY d.o.o.

REKON d.o.o.

Vir pri Stični 92
1295 Ivančna gorica

SCT IAK d.d.

Kresnice
1213 Kresnice

SEKTRA d.o.o.

Celovška 38
Ljubljana

TANKO d.o.o.

Sušje 11
1310 Ribnica

TISA d.d.

Ižanska 213
1000 Ljubljana

TRAPO d.o.o.

Kobetova 24
1000 Ljubljana

TUING d.o.o.

Dragomerska c. 43
1351 Brezovica /Ljubljana

ZAVAROVALNICA MERCATOR

Ciril Metodov trg 1
1000 Ljubljana

ZAVAROVALNICA TRIGLAV d.d.

Miklošičeva 19
1000 Ljubljana



